

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa, dnia 13 stycznia 2016 r.

RM-10-107-15

Pan Marek KUCHCIŃSKI
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

U S T A W A

z dnia

o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym

Rozdział I

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa szczególne środki ochrony przeciwdziałające zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym.

Art. 2. W rozumieniu ustawy przestępczość na tle seksualnym obejmuje przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wymienione w rozdziale XXV ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.¹⁾), zwanej dalej „Kodeksem karnym”, z wyłączeniem przestępstw określonych w art. 202 § 1 i w art. 204 § 1 lub 2 Kodeksu karnego, chyba że zostały popełnione na szkodę małoletniego.

Art. 3. Szczególnymi środkami ochrony, o których mowa w art. 1, są:

- 1) rejestr sprawców przestępstw na tle seksualnym;
- 2) obowiązki pracodawców i innych organizatorów w zakresie działalności związanej z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi;
- 3) określenie miejsc szczególnego zagrożenia.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247, z 2014 r. poz. 538 oraz z 2015 r. poz. 396, 541, 1528, 1549, 1707 i 1855.

Rozdział II

Rejestr sprawców przestępstw na tle seksualnym

Art. 4. 1. Tworzy się Rejestr sprawców przestępstw na tle seksualnym, zwany dalej „Rejestrem”. Rejestr składa się z dwóch oddzielnych baz danych:

- 1) Rejestru z dostępem ograniczonym;
- 2) Rejestru publicznego.

2. Rejestr prowadzi Minister Sprawiedliwości. W zakresie określonym w niniejszej ustawie realizację zadań związanych z prowadzeniem Rejestru zapewnia wchodzące w skład Ministerstwa Sprawiedliwości Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego, zwane dalej „biurem informacyjnym”.

3. Rejestr jest prowadzony w systemie teleinformatycznym.

Art. 5. 1. Do zadań biura informacyjnego należy:

- 1) przetwarzanie danych osobowych podlegających gromadzeniu w Rejestrze;
- 2) zabezpieczanie danych osobowych zgromadzonych w Rejestrze przed dostępem osób nieuprawnionych;
- 3) przygotowywanie projektów decyzji, postanowień i rozpatrywanie skarg w sprawach dotyczących przetwarzania danych osobowych zgromadzonych w Rejestrze.

2. Minister Sprawiedliwości jest administratorem danych osobowych zgromadzonych w Rejestrze w rozumieniu art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2135 i 2281).

Art. 6. 1. W Rejestrze z dostępem ograniczonym gromadzi się, z zastrzeżeniem art. 9 ust. 1 i 2, dane o osobach:

- 1) prawomocnie skazanych za popełnienie przestępstw, o których mowa w art. 2,
- 2) przeciwko którym prawomocnie warunkowo umorzono postępowanie karne w sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 2,
- 3) przeciwko którym prawomocnie umorzono postępowanie karne w sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 2, na podstawie amnestii,
- 4) wobec których prawomocnie orzeczono środki zabezpieczające w sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 2,
- 5) nieletnich, wobec których prawomocnie orzeczono środki wychowawcze, poprawcze lub wychowawczo-lecznicze albo którym wymierzono karę na podstawie art. 94 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2014 r.

poz. 382 oraz z 2015 r. poz. 1418 i 1707), zwanej dalej „ustawą o postępowaniu w sprawach nieletnich”, w sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 2 – zwanych dalej „skazanymi”.

2. W Rejestrze publicznym gromadzi się dane o skazanych, którzy dopuścili się czynów zabronionych określonych w art. 197 § 4 Kodeksu karnego wobec małoletniego poniżej lat 15 lub którzy ponownie dopuścili się czynów zabronionych, o których mowa w art. 2, w warunkach określonych w art. 64 § 1 lub 2 Kodeksu karnego.

Art. 7. 1. W Rejestrze z dostępem ograniczonym zamieszcza się następujące dane o skazanych, pobierane z Krajowego Rejestru Karnego:

- 1) dane identyfikujące osobę – nazwisko, w tym także przybrane, imiona, nazwisko rodowe, płeć, datę i miejsce urodzenia, państwo urodzenia, imiona rodziców, obywatelstwo lub obywatelstwa, nazwisko rodowe matki, miejsce zamieszkania;
- 2) oznaczenie organu, który wydał orzeczenie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 3) datę wydania oraz uprawomocnienia się orzeczenia;
- 4) datę i miejsce popełnienia czynu zabronionego, będącego przedmiotem postępowania;
- 5) kwalifikację prawną czynu zabronionego przyjętą w orzeczeniu;
- 6) informację, że pokrzywdzonym był małoletni poniżej lat 15 – w przypadku skazania za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania;
- 7) informację o orzeczonych karach, warunkowym umorzeniu postępowania, środkach karnych, zabezpieczających, wychowawczych, poprawczych, wychowawczo-leczniczych, okresie próby, dozorze kuratora i nałożonych obowiązkach oraz podstawę prawną ich orzeczenia;
- 8) informację o rozpoczęciu, zakończeniu oraz miejscu wykonywania kar: pozbawienia wolności, aresztu wojskowego i aresztu;
- 9) informację o odroczeniu i przerwie wykonania kary pozbawienia wolności;
- 10) informację o warunkowym zwolnieniu i odwołaniu takiego zwolnienia.

2. Ponadto w Rejestrze z dostępem ograniczonym zamieszcza się:

- 1) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności, o ile osoba go posiada, uzyskany z rejestru PESEL;
- 2) fotografię skazanego uzyskaną z Rejestru Dowodów Osobistych;
- 3) aktualne adresy zameldowania skazanego na pobyt stały lub czasowy uzyskane z rejestru PESEL;

4) faktyczny adres pobytu skazanego uzyskany od właściwej jednostki organizacyjnej Policji.

3. W Rejestrze publicznym zamieszcza się dane o skazanych wymienione w ust. 1 i 2, z wyjątkiem imion rodziców, nazwiska rodzowego matki oraz miejsca zamieszkania, adresu zameldowania na pobyt stały lub czasowy oraz faktycznego adresu pobytu skazanego, w miejsce których zamieszcza się jedynie nazwę miejscowości, w której skazany przebywa.

4. Dane, o których mowa w ust. 1, zamieszcza się w Rejestrze bezzwłocznie po ich przekazaniu do Krajowego Rejestru Karnego.

5. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, tryb i sposób przekazywania do Rejestru danych z rejestrów, o których mowa w ust. 2, mając na względzie szybkość i rzetelność przekazywanych danych, konieczność zapewnienia bezpieczeństwa danych oraz potrzebę ich aktualizacji.

Art. 8. Dane o skazanym zgromadzone w Rejestrze nie mogą być z niego usunięte, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Art. 9. 1. W Rejestrze nie zamieszcza się danych o skazanym, jeżeli sąd tak orzeknie.

2. Orzekając o odpowiedzialności za popełnienie czynu zabronionego określonego w art. 2, w szczególnie uzasadnionych przypadkach sąd może orzec o wyłączeniu zamieszczenia danych o skazanym w Rejestrze ze względu na ochronę życia prywatnego lub inny ważny interes prywatny pokrzywdzonego lub jego osób najbliższych, a zwłaszcza dobro małoletniego pokrzywdzonego, lub gdy zamieszczenie danych spowodowałoby niewspółmiernie surowe skutki dla skazanego.

3. Przepisu ust. 1 i 2 nie stosuje się wobec skazanych, o których mowa w art. 6 ust. 2.

4. Sąd pierwszej instancji, przekazując do Krajowego Rejestru Karnego kartę rejestracyjną dotyczącą skazanego, załącza informację o wyłączeniu zamieszczenia jego danych w Rejestrze.

Art. 10. Biuro informacyjne, w terminie 7 dni od zamieszczenia danych o skazanym w Rejestrze, powiadamia o tym skazanego, którego dane zostały zamieszczone, z pouczeniem o obowiązkach określonych w art. 11 ust. 1 i 2.

Art. 11. 1. Skazany przebywający na wolności, którego dane zostały zamieszczone w Rejestrze, jest zobowiązany do zgłaszania każdorazowej zmiany faktycznego adresu

pobytu, najpóźniej w trzecim dniu tego pobytu, w jednostce organizacyjnej Policji właściwej ze względu na miejsce tego pobytu.

2. W przypadku gdy zmiana faktycznego adresu pobytu obejmuje pobyt poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, skazany jest zobowiązany do zgłoszenia przed wyjazdem takiej zmiany adresu pobytu w jednostce organizacyjnej Policji właściwej dla aktualnego miejsca pobytu. Najpóźniej w trzecim dniu po powrocie skazany jest zobowiązany do zgłoszenia faktycznego adresu pobytu w jednostce organizacyjnej Policji właściwej ze względu na miejsce tego pobytu.

3. Właściwa jednostka organizacyjna Policji niezwłocznie przesyła do Rejestru informację uzyskaną w trybie ust. 1 lub 2.

Art. 12. Prawo do uzyskania informacji o skazanych, których dane zostały zgromadzone w Rejestrze z dostępem ograniczonym, przysługuje:

- 1) sądom sprawującym w Rzeczypospolitej Polskiej wymiar sprawiedliwości, w związku z prowadzonym postępowaniem;
- 2) prokuratorom, Policji i innym organom uprawnionym do prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawach karnych oraz czynności sprawdzających w sprawach o wykroczenia, w związku z prowadzonym postępowaniem;
- 3) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Służbie Celnej i Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonania nałożonych na nie zadań określonych w ustawie;
- 4) organom wykonującym orzeczenia w postępowaniu karnym, w sprawach o wykroczenia oraz w sprawach nieletnich, w związku z prowadzonym postępowaniem wykonawczym, w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonania orzeczenia;
- 5) organom administracji rządowej, organom samorządu terytorialnego oraz innym organom wykonującym zadania publiczne, w przypadkach, kiedy jest to uzasadnione potrzebą wykonania nałożonych na nie zadań, określonych w ustawie;
- 6) pracodawcom przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy, związanej z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi;
- 7) innym organizatorom przed dopuszczeniem osoby do działalności związanej z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi;
- 8) każdej osobie w zakresie uzyskania informacji, czy jej dane są zgromadzone w Rejestrze.

Art. 13. 1. Informacje uzyskane na podstawie art. 12 przez podmioty, o których mowa w art. 12, mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów postępowania, w związku z którym się o nie zwrócono, w szczególności celem ochrony małoletnich.

2. W celu uniknięcia natychmiastowego i poważnego zagrożenia życia lub zdrowia małoletniego lub bezpieczeństwa publicznego informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być wykorzystane przez podmioty, o których mowa w art. 12, niezależnie od postępowania, w związku z którym się o nie zwrócono.

Art. 14. 1. Podmioty, o których mowa w art. 12, uzyskują informacje z Rejestru z dostępem ograniczonym za pośrednictwem systemu teleinformatycznego prowadzonego przez Ministra Sprawiedliwości.

2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb, sposób i zakres uzyskiwania i udostępniania informacji z Rejestru oraz sposób zakładania konta użytkownika, mając na uwadze konieczność zapewnienia szybkości i rzetelności przekazywanych informacji oraz ochrony i bezpieczeństwa danych.

Art. 15. Podmioty, o których mowa w art. 12, uzyskują dane z Rejestru z dostępem ograniczonym nieodpłatnie.

Art. 16. Dane z Rejestru publicznego są dostępne bez ograniczeń oraz publikowane na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości.

Art. 17. 1. Zgromadzone w Rejestrze dane mogą być przetwarzane i wykorzystywane do badań naukowych, a także, po pozbawieniu tych danych informacji identyfikujących osobę, do celów statystycznych.

2. Udostępnione dane osobowe można wykorzystać wyłącznie zgodnie z przeznaczeniem, dla którego zostały udostępnione.

3. Administrator danych odmawia udostępnienia danych, jeżeli spowodowałoby to:

- 1) ujawnienie wiadomości zawierających informacje niejawne;
- 2) zagrożenie życia i zdrowia ludzi lub bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 3) istotne naruszenie dóbr osobistych osób, których dane dotyczą, lub innych osób.

4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i sposób przetwarzania oraz przekazywania danych, o których mowa w ust. 1, do celów statystycznych oraz badań naukowych, mając na uwadze potrzebę corocznego przygotowania odpowiednich informacji dla oceny stopnia zagrożenia przestępczością.

Art. 18. 1. Dane o skazanych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, usuwa się z Rejestru, jeżeli z mocy prawa skazanie uległo zatarciu, a ponadto po otrzymaniu zawiadomienia o:

- 1) zarządzeniu zatarcia skazania przez sąd, na podstawie art. 107 § 2 Kodeksu karnego;
- 2) zatarciu skazania w drodze ułaskawienia lub na podstawie amnestii;
- 3) przywróceniu terminu do zaskarżenia orzeczenia odnotowanego w Rejestrze albo uchyleniu takiego orzeczenia w wyniku kasacji lub wznowienia postępowania;
- 4) stwierdzeniu nieważności orzeczenia odnotowanego w Rejestrze.

2. Dane o skazanych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, usuwa się z Rejestru po upływie terminu określonego w art. 68 § 4 Kodeksu karnego, a ponadto po otrzymaniu zawiadomienia o podjęciu warunkowo umorzonego postępowania karnego.

3. Dane o skazanych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4, usuwa się z Rejestru z upływem 3 lat od uchylenia środka zabezpieczającego, o którym mowa w art. 93a § 1 lub art. 99 § 1 Kodeksu karnego.

4. Dane osobowe skazanych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, usuwa się z Rejestru:

- 1) po ukończeniu 18 roku życia przez nieletniego, wobec którego wykonywane były środki wychowawcze, z wyjątkiem przypadków, gdy:
 - a) środek wychowawczy zastosowano w okresie warunkowego zawieszenia wykonania umieszczenia w zakładzie poprawczym,
 - b) wykonanie środka wychowawczego ustało z mocy prawa po ukończeniu przez nieletniego 21 roku życia albo z chwilą powołania nieletniego do zasadniczej służby wojskowej lub służby zastępczej;
- 2) po upływie terminów określonych w art. 11 § 4, art. 87 § 4, art. 88 § 4 i art. 89 ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich;
- 3) po ukończeniu 23 roku życia przez sprawcę czynu karalnego, gdy w miejsce umieszczenia w zakładzie poprawczym wymierzona została kara na podstawie art. 94 ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich.

5. Dane osób zmarłych usuwa się z Rejestru po uzyskaniu zawiadomienia o ich zgonie.

Art. 19. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.²⁾).

Rozdział III

Obowiązek pracodawców i innych organizatorów w zakresie działalności związanej z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi

Art. 20. Przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi, pracodawcy lub inni organizatorzy w zakresie takiej działalności są zobowiązani do uzyskania informacji o tych osobach z Rejestru.

Rozdział IV

Określenie miejsc szczególnego zagrożenia

Art. 21. Określenie miejsc szczególnego zagrożenia następuje w formie dostępnej publicznie policyjnej mapy zagrożeń przestępstwami na tle seksualnym, o której mowa w art. 21o ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2015 r. poz. 355, z późn. zm.³⁾).

Rozdział V

Przepisy karne

Art. 22. 1. Kto, będąc zobowiązanym, w związku z umieszczeniem danych w Rejestrze, do zgłaszania zmiany faktycznego adresu pobytu we właściwej jednostce organizacyjnej Policji, nie wykonuje tego obowiązku,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 1000 zł.

2. Kto dopuszcza do pracy lub do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi osobę, której dane są zamieszczone w Rejestrze,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 1000 zł.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 183 i 1195 oraz z 2015 r. poz. 211, 702 i 1274.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 529, 1045, 1066, 1217, 1268, 1890, 2023 i 2281.

3. W sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1 i 2, orzekanie następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.⁴⁾).

Art. 23. Kto bez uprawnienia uzyskuje z Rejestru informację o osobie, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Rozdział VI

Zmiany w przepisach obowiązujących i przepisy końcowe

Art. 24. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2015 r. poz. 355, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 2 po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) prowadzenie policyjnej mapy zagrożeń przestępstwami na tle seksualnym;”;

2) po art. 21n dodaje się art. 21o w brzmieniu:

„Art. 21o. 1. Komendant Główny Policji prowadzi policyjną mapę zagrożeń przestępstwami na tle seksualnym, zwaną dalej „mapą zagrożeń”, zawierającą aktualne informacje o miejscach szczególnego zagrożenia przestępstwami przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, wymienionymi w rozdziale XXV Kodeksu karnego.

2. Mapa zagrożeń jest udostępniana do wiadomości publicznej przez publikację na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Komendy Głównej Policji.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia mapy zagrożeń i tryb jej aktualizacji, uwzględniając potrzebę bieżącej analizy występowania zagrożeń przestępczością, o której mowa w ust. 1, oraz ocenę ryzyka w konkretnych miejscach występowania tych zagrożeń.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1036 i 1629) w art. 4 w ust. 1 po pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) prowadzenie Rejestru sprawców przestępstw na tle seksualnym, o którym mowa w ustawie z dnia ... o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 765 i 1247, z 2014 r. poz. 486, 579, 786 i 969 oraz z 2015 r. poz. 21, 396, 841, 1186, 1269, 1549, 1707 i 1855.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 529, 1045, 1066, 1217, 1268, 1890, 2023 i 2281.

seksualnym, oraz przetwarzanie danych osobowych podlegających gromadzeniu w tym rejestrze.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁶⁾) w art. 41 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Sąd może orzec zakaz zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi, na czas określony albo dożywotnio w razie skazania na karę pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu na szkodę małoletniego. Sąd orzeka zakaz zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi, na czas określony albo dożywotnio w razie skazania za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności na szkodę małoletniego.”.

Art. 27. 1. W terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, w Rejestrze zamieszcza się dane o skazanych za przestępstwa określne w art. 2 oraz odpowiadające im przestępstwa, jeżeli orzeczenie o odpowiedzialności za popełnienie czynu zabronionego nastąpiło na podstawie przepisów ustaw karnych obowiązujących w chwili popełnienia czynu, jeżeli dane o skazanych za te przestępstwa znajdują się w Krajowym Rejestrze Karnym.

2. Przed zamieszczeniem danych, o których mowa w ust. 1, biuro informacyjne powiadamia o tym skazanego, którego dane podlegają zamieszczeniu w Rejestrze, z pouczeniem o możliwości wystąpienia do sądu z wnioskiem o wyłączenie zamieszczenia

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247, z 2014 r. poz. 538 oraz z 2015 r. poz. 396, 541, 1528, 1549, 1707 i 1855.

danych o skazanym w Rejestrze ze względu na ochronę życia prywatnego lub inny ważny interes prywatny pokrzywdzonego lub jego osób najbliższych, a zwłaszcza dobro małoletniego pokrzywdzonego, lub gdy zamieszczenie danych spowodowałoby niewspółmiernie surowe skutki dla skazanego.

3. W przedmiocie wyłączenia zamieszczenia danych o skazanym w Rejestrze orzeka sąd, który wydał wyrok w pierwszej instancji, na wniosek skazanego złożony w terminie miesiąca od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2. Odpis wniosku sąd niezwłocznie przekazuje do biura informacyjnego.

4. Biuro informacyjne wstrzymuje zamieszczenie danych o skazanym, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wystąpił on do sądu z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia w przedmiocie tego wniosku.

5. W posiedzeniu ma prawo wziąć udział prokurator, skazany i jego obrońca oraz pokrzywdzony i jego pełnomocnik.

6. Na postanowienie w przedmiocie wniosku przysługuje zażalenie.

7. O prawomocnym wyłączeniu zamieszczenia danych o skazanym w Rejestrze sąd niezwłocznie zawiadamia biuro informacyjne.

8. Do skazanego, o którym mowa w ust. 1, przepis art. 11 stosuje się odpowiednio.

Art. 28. Ustawa wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania ustawy

Przestępczość dokonywana z pobudek seksualnych jest problemem narastającym. Szczególnie ostatnie lata, wraz z rozwojem technik informatycznych i teleinformatycznych, przynoszą w tej dziedzinie nowe rodzaje zagrożeń. Łatwość komunikowania się, utrzymania anonimowości nawiązywanych kontaktów oraz powszechność dostępu do środków porozumiewania, przy jednoczesnym braku możliwości zapewnienia nad nimi skutecznego nadzoru, umożliwiają dotarcie do każdej z potencjalnych ofiar i stają się głównym polem działania sprawców tych przestępstw. Sprzyja temu również narastająca anonimowość życia i rozpad kontrolnych funkcji środowisk społecznych. W zatowizowanych społecznościach, w których ucieczka w prywatność zastępuje model życia we wspólnocie, popełnianie przestępstw staje się łatwiejsze, a tym samym – wzrasta ryzyko bycia ofiarą przestępstwa. Ryzyko to jawi się jako bardzo wysokie, zwłaszcza w odniesieniu do dzieci, przy czym podkreślić należy, że wyrządzone im szkody są często nieodwracalne.

Problem ten został powszechnie dostrzeżony i obecnie w wielu państwach oraz na forach wielu organizacji międzynarodowych podejmowane są działania służące wdrożeniu adekwatnych do sytuacji środków ochrony przed przestępczością na tle seksualnym. W dniu dzisiejszym panuje coraz bardziej powszechne przekonanie, że dla zwalczania przestępczości seksualnej państwa nie mogą poprzestać na działaniach reaktywnych, ograniczonych do wykrywania i karania sprawców przestępstw już popełnionych. Wyzwaniem, przed jakim stają społeczeństwa, jest przyjmowanie aktywnych środków ochrony służących zapobieganiu przed tego rodzaju przestępczością. Wyzwanie to staje się w coraz większym stopniu zadaniem globalnym, w ramach którego ochrona dzieci przed wykorzystywaniem seksualnym zyskuje rangę priorytetu. Społeczność międzynarodowa w szeregu deklaracji politycznych wielokrotnie potwierdziła wolę tworzenia w tym zakresie spójnych systemów ochrony. W ich efekcie na szczeblu międzynarodowym zainicjowano szereg prac legislacyjnych i przyjęto szereg ważnych instrumentów prawa międzynarodowego wyznaczających wspólne standardy i mechanizmy współpracy w dziedzinie zwalczania tego typu przestępczości.

Aktywność na szczeblu międzynarodowym nie zastępuje jednak środków ochrony zapewnianych przez państwa w ramach wewnętrznego porządku prawnego. W sytuacji sprawców, których działania są w zdecydowanej większości motywowane zaburzonym popędem seksualnym, ryzyko ich powrotu do przestępstwa i wiktymizacji kolejnych ofiar jest wysokie. Przyjmowane przez państwa środki ochronne są różne, jednak u podstaw większości

z nich znajduje się przekonanie o konieczności poddania sprawców przestępstw seksualnych kontroli, nawet po odbyciu przez nich orzeczonych kar. Różnice zatem odnoszą się przede wszystkim do określenia rodzajów zastosowanych środków kontroli i jej zakresu.

Najbardziej rozpowszechnionym środkiem kontroli jest tworzenie wyodrębnionych rejestrów sprawców przestępstw seksualnych i udostępnianie danych z rejestru o osobach sprawców i potencjalnym ryzyku związanym z przebywaniem na wolności.

W państwach, które potencjalny konflikt pomiędzy prawem przestępcy do ochrony jego danych osobowych i prywatności a koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa jego potencjalnym ofiarom rozstrzygnęły na korzyść tego ostatniego, przyjęto rozwiązania rozszerzające dostępność danych zawartych w rejestrze. Przykładem takiego podejścia są Stany Zjednoczone Ameryki Północnej. System amerykański działa od ponad dziesięciu lat i doświadczenia jego stosowania wskazują, że szeroka kontrola społeczna nad osobami sprawców w znacznym stopniu powstrzymuje sprawców od powrotu do przestępstwa oraz wzmacnia społeczne poczucie bezpieczeństwa, a w tym – umożliwia podjęcie indywidualnych środków chroniących osoby narażone na niebezpieczeństwo ze strony takich sprawców.

Model amerykański stał się inspiracją do wdrożenia podobnych systemów w innych państwach. Zbliżone systemy rejestrowania sprawców, chociaż z różnym zakresem udostępniania zgromadzonych danych, wprowadzono w Australii, Wielkiej Brytanii, Francji i Kanadzie.

Powyższe przykłady udowadniają, że skuteczne zapobieganie i zwalczanie przestępczości seksualnej wymaga podjęcia dodatkowych działań i przyjęcia rozwiązań nieograniczających się do środków ścigania i wykrywania przestępstw już popełnionych. Potrzeba taka istnieje również w Polsce.

2. Stan rzeczywisty w normowanej dziedzinie

W obowiązującym stanie prawnym brak jest wystarczających środków umożliwiających realną kontrolę sprawców przestępstw na tle seksualnym, czego skutkiem niejednokrotnie staje się popełnienie przez te osoby kolejnych przestępstw podobnych. Brak jest również mechanizmów skutecznie uniemożliwiających zapobieżenie w szczególności sprawcom przestępstw na tle seksualnym kontaktu z dziećmi. Z związku z powyższym niezbędne stało się wprowadzenie regulacji proponowanej niniejszą ustawą.

3. Różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

O potrzebie zbudowania w Polsce nowych elementów systemu zapobiegania i zwalczania przestępczości seksualnej, zwłaszcza skierowanej przeciwko dzieciom i młodzieży, dyskusja trwa od wielu lat.

Projektowana ustawa wprowadza nowe, dotychczas nieistniejące środki ochrony społeczeństwa przed przestępczością seksualną, ze szczególnym uwzględnieniem małoletnich. Zakres przedmiotowy ustawy określa ogólnie i w formie deklaracji celów jej art. 1. Zdefiniowanie zakresu przestępczości wymagającej szczególnej interwencji instytucjonalnej został określony w art. 2. W myśl tego przepisu „przestępczość na tle seksualnym” obejmuje przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności wymienione w rozdziale XXV Kodeksu karnego, z wyłączeniem przestępstw określonych w art. 204 § 1 i 2 Kodeksu karnego oraz w art. 202 § 1 Kodeksu karnego, chyba że zostały popełnione na szkodę małoletniego.

Takie, a nie inne zdefiniowanie w ustawie pojęcia „przestępczości seksualnej” podyktowane zostało faktem, że ustawa ma służyć ochronie obywateli przed sprawcami szczególnie dotkliwych – z uwagi na sposób działania sprawcy, młody wiek pokrzywdzonych lub ich nieporadność – przestępstw seksualnych. W tym katalogu nie mieszczą się zaś sprawcy przestępstw z art. 204 § 1 i 2 Kodeksu karnego oraz art. 202 § 1 Kodeksu karnego, chyba że zostały popełnione na szkodę małoletniego.

Określone w art. 3 instrumenty tworzonego systemu obejmują:

- 1) rejestr sprawców przestępstw na tle seksualnym;
- 2) obowiązki pracodawców i innych organizatorów w zakresie działalności związanej z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi;
- 3) określenie miejsc szczególnego zagrożenia.

Przewidziany w projektowanej ustawie Rejestr stanowi oddzielny od Krajowego Rejestru Karnego rejestr, uwidoczniający szereg danych osobowych prawomocnie skazanych sprawców przestępstw na tle seksualnym, wymienionych w art. 2. Rejestr ten spełniać będzie z jednej strony funkcje ostrzegawcze wobec społeczeństwa, z drugiej zaś strony stanowić ma dodatkową dolegliwość dla skazanych. Organem prowadzącym Rejestr będzie instytucja już wyspecjalizowana w tej materii, tj. wchodzące w skład Ministerstwa Sprawiedliwości Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego. Umożliwi to niezwłoczne przekazywanie do tego

Rejestru danych z Krajowego Rejestru Karnego oraz przestrzeganie usuwania danych jednocześnie z ich usuwaniem z Krajowego Rejestru Karnego.

Rejestr będzie się składał z dwóch oddzielnych baz danych, zwanych „Rejestrem z dostępem ograniczonym” i „Rejestrem publicznym”. W ramach Rejestru z dostępem ograniczonym dane będą dostępne podmiotom wymienionym w art. 12 ustawy (przede wszystkim organom państwowym i samorządowym), w związku z prowadzonymi postępowaniami oraz w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonania nałożonych na nie zadań określonych w ustawie, szczególnie w celu ochrony małoletnich. Należy podkreślić, że dostęp do takich informacji może w znaczący sposób zwiększyć bezpieczeństwo małoletnich, szczególnie w tych obszarach, w których organy państwa czy samorządu terytorialnego wykonują działania związane z szeroko pojętą edukacją, wychowywaniem, opieką czy rekreacją. Informacje uzyskane z Rejestru stanowią bowiem cenne źródło nie tylko dla organów ścigania czy wymiaru sprawiedliwości, ale dla wszystkich organów władzy publicznej, których działania w jakiś sposób mogą mieć związek z małoletnimi. Przykładem takiej sytuacji mogą być np. dotacje gminne dla podmiotów prywatnych do prowadzenia działalności edukacyjno-wychowawczej.

W ramach Rejestru publicznego, obejmującego sprawców czynów zabronionych z art. 2 ustawy, którzy dopuścili się przestępstwa zgwałcenia ze szczególnym okrucieństwem na szkodę małoletniego poniżej 15 lat lub którzy dopuścili się przestępstw z art. 2 w warunkach określonych w art. 64 § 1 lub 2 k.k. w stosunku do tych przestępstw, ww. Rejestr będzie dostępny powszechnie i bez ograniczeń. Jego publikacja nastąpi na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości.

Umieszczenie danych osób, o których mowa w art. 6, będzie następowało z urzędu, jako następstwo prawomocnych rozstrzygnięć w ich sprawach. Obok danych o sprawcy, zamieszczanych w Krajowym Rejestrze Karnym, w Rejestrze tym znajdować będą się m.in. informacje o adresach zameldowania skazanego (na pobyt stały lub czasowy) oraz jego wizerunek (zdjęcie) (art. 7 ust. 2). Pozostawanie danych sprawcy w tym Rejestrze przewiduje się na okres identyczny z danymi w Krajowym Rejestrze Karnym (art. 18).

Mając na uwadze, że w niektórych przypadkach zasadne byłoby zaniechanie opublikowania danych sprawcy przestępstwa popełnionego na tle seksualnym, przewidziano możliwość orzeczenia przez sąd orzekający w danej sprawie wyłączenia tego skutku skazania. Możliwość ta jednak, z racji ochrony bezpieczeństwa publicznego i potencjalnych ofiar, nie dotyczy najgroźniejszych skazanych, określonych w art. 6 ust. 2, tj. skazanych, którzy

dopuszcili się czynów zabronionych określonych w art. 197 § 4 k.k. wobec małoletniego poniżej lat 15 lub którzy ponownie dopuścili się czynów zabronionych, o których mowa w art. 2, w warunkach określonych w art. 64 § 1 lub 2 Kodeksu karnego.

Kryterium orzeczenia takiego wyłączenia jest określone w art. 9 ust. 2 projektu, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, ze względu na ochronę życia prywatnego lub inny ważny interes prywatny pokrzywdzonego lub jego osób najbliższych, a zwłaszcza dobro małoletniego pokrzywdzonego, lub gdy zamieszczenie danych spowodowałoby niewspółmiernie surowe skutki dla skazanego.

Zamieszczenie danych sprawcy w Rejestrze spowoduje także, z mocy ustawy, obowiązek niestanowiący elementu wyroku skazującego. Obowiązek ten wiąże się z potrzebą monitorowania miejsca pobytu i przemieszczania się sprawców przestępstw na tle seksualnym. Obowiązek ten polega na konieczności zgłaszania każdorazowej zmiany faktycznego adresu pobytu, najpóźniej w jego trzecim dniu, we właściwej terytorialnie z tego względu jednostce organizacyjnej Policji (art. 11 ust. 1). W przypadku gdy zmiana faktycznego adresu pobytu obejmuje pobyt poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, skazany zobowiązany będzie przed wyjazdem do zgłoszenia takiej zmiany adresu pobytu w jednostce organizacyjnej Policji właściwej dla aktualnego miejsca pobytu. Najpóźniej w trzecim dniu po powrocie skazany zobowiązany będzie do zgłoszenia faktycznego adresu pobytu w jednostce organizacyjnej Policji właściwej ze względu na miejsce tego pobytu. Uzyskane dane będą następnie niezwłocznie przekazywane do Rejestru i w nim zamieszczane (art. 11 ust. 3). O ciążącym na skazanym obowiązku powiadamia prowadzące Rejestr Biuro, wraz zamieszczeniem danych w Rejestrze. Naruszenie tego obowiązku będzie stanowić wykroczenie (art. 22 ust. 1) polegające na niestosowaniu się do obowiązku do zgłaszania zmiany faktycznego adresu pobytu we właściwej jednostce organizacyjnej Policji. Przewidziane wobec osób podlegających wymienionemu obowiązkowi alternatywne zagrożenie ustawowe dostosowane zostało do stawianych przed tą regulacją celów represyjnych i prewencyjnych.

Wskazać w tym miejscu należy, że ingerencja przepisów projektowanej ustawy w prawo do ochrony prawnej życia prywatnego gwarantowane przez art. 47 Konstytucji RP oraz zbieżny z nim art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności jest proporcjonalna i uzasadniona. Ingerencja ta podyktowana jest ochroną interesu państwa oraz wolności (w tym wolności seksualnej) i praw obywateli. Projektowane ograniczenia (w postaci umieszczenia danych sprawcy w rejestrze oraz nałożenia na sprawcę obowiązku

zawiadamiania właściwej jednostki Policji o zmianie faktycznego adresu pobytu) są jednocześnie przydatne do zamierzonych skutków, tj. stworzenia realnej ochrony obywateli (w szczególności zaś dzieci i osób bezradnych) w postaci skutecznej prewencji zabezpieczającej ich przed tak poważnymi formami ingerencji w fundamentalne aspekty ich życia prywatnego, jakimi są przestępstwa na tle seksualnym. Projektowane ograniczenia są jednocześnie niezbędne do ochrony interesu publicznego, z którym zostały powiązane, w szczególności w sytuacji narastającej tendencji przestępstw na tle seksualnym oraz nowych rodzajów zagrożeń w tej sferze. Wreszcie efekty ograniczeń pozostają proporcjonalne do ciężarów nałożonych na sprawców. Dane o skazanych będą co do zasady usuwane z Rejestru, gdy skazanie ulegnie zatarciu. Również tylko do czasu zatarcia skazania na sprawcy będzie ciążył obowiązek informowania o zmianie miejsca pobytu. Tym samym okres dysponowania i przechowywania danych będzie proporcjonalny ze względu na cel, jakiemu ma służyć gromadzenie tych informacji. Ponadto w Rejestrze nie będą zamieszczane dane o skazanych, jeżeli sąd tak orzeknie. W efekcie projektowane przepisy spełniają wymogi art. 31 Konstytucji RP.

Rejestr ustanowiony w przepisach projektowanej ustawy zostanie uzupełniony o dane skazanych sprawców przestępstw na tle seksualnym już przed wejściem w życie ustawy (art. 27 ust. 1). Będzie ich obciążać także obowiązek określony w art. 11 ust. 1 i 2. Również w stosunku do tych skazanych przewidziano możliwość uzyskania orzeczenia (postanowienia) sądu pierwszej instancji, który orzekał w jego sprawie karnej o wyłączeniu zamieszczenia jego danych w Rejestrze. Regulujący to zagadnienie przepis art. 27 ust. 2–7 dotyczący skazanych prawomocnie przed wejściem w życie ustawy za przestępstwa określone w art. 2, co do których nie nastąpiło zatarcie skazania, a więc ich dane nie zostały usunięte z Krajowego Rejestru Karnego.

W przypadku skazanych przed wejściem w życie ustawy sąd nie miał możliwości orzekania w przedmiocie wyłączenia zamieszczenia ich danych w Rejestrze.

Sytuacja prawna tej kategorii sprawców nie powinna różnić się od sytuacji skazanych za przestępstwa z art. 2 ustawy na podstawie wyroków wydanych po wejściu niniejszej ustawy w życie, albowiem stanowiłoby to naruszenie konstytucyjnej zasady równości wobec prawa.

Z tego też względu także w tym przypadku przewiduje się możliwość orzeczenia przez sąd o wyłączeniu zamieszczenia danych tego rodzaju w szczególnie uzasadnionych przypadkach ze względu na ochronę życia prywatnego lub inny ważny interes prywatny pokrzywdzonego lub jego osób najbliższych, a zwłaszcza dobro małoletniego

pokrzywdzonego, lub gdy zamieszczenie danych spowodowałoby niewspółmiernie surowe skutki dla skazanego.

Orzekanie w przedmiocie odstąpienia od umieszczenia danych skazanego w Rejestrze następuje na wniosek skazanego, złożony w terminie 1 miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy.

W związku z tym, iż w przedmiocie odstąpienia od umieszczenia danych skazanego po wejściu w życie ustawy orzeka sąd rozpoznający sprawy o przestępstwa określone w art. 2 ustawy według przepisów Kodeksu postępowania karnego, przepisy tegoż kodeksu winny mieć odpowiednie zastosowanie przy rozpoznawaniu wniosku skazanych za tego rodzaju przestępstwa przed wejściem w życie ustawy. Z tego też względu przyjęto tryb postępowania, w przedmiocie wniosku, określony w art. 420 k.p.k. Zatem w przedmiocie wniosku skazanego orzeka na posiedzeniu sąd, który wydał wyrok w I instancji. W posiedzeniu mają prawo wziąć udział strony, przy czym skazanego pozbawionego wolności sprowadza się na posiedzenie tylko wtedy, gdy prezes sądu lub sąd uzna to za konieczne. Na postanowienie w przedmiocie wniosku stronom przysługuje zażalenie w trybie określonym w przepisach Kodeksu postępowania karnego.

Termin dla zamieszczenia danych skazanych przed wejściem w życie projektowanej ustawy został określony na 12 miesięcy.

W celu doprowadzenia do odczuwalnych dla społeczeństwa zmian w zagrożeniu przestępczością na tle seksualnym, w tym: zmniejszenia liczby zagrożeń, ograniczenia tego rodzaju przestępczości, poprawy poczucia bezpieczeństwa członków społeczności lokalnych, obniżenia poziomu subiektywnego poczucia lęku, a także zmniejszenia niebezpieczeństwa wiktymizacji, w art. 21 oraz art. 24 (poprzez wprowadzenie art. 21o w ustawie o Policji) projektu przewidziano utworzenie policyjnej mapy zagrożeń przestępczymi na tle seksualnym, zawierającej aktualne informacje o miejscach szczególnego zagrożenia przestępczymi przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, wymienionymi w rozdziale XXV Kodeksu karnego. Pojęcie mapy zagrożeń jest dość nowe. Najczęściej jest ona rozumiana jako wykaz zagrożeń zewnętrznych i wewnętrznych o różnym charakterze (tu: kryminalnym) oddziałujących na procesy o żywotnym znaczeniu dla bezpieczeństwa i funkcjonowania społeczeństwa. Istotnym aspektem w kontekście tworzenia mapy zagrożeń jest konieczność kompleksowego spojrzenia na chronione dobra. Niezależnie od określenia niebezpieczeństw, mapa zagrożeń musi identyfikować także krytyczne procesy i przewidywać realne niebezpieczeństwo dla chronionych dóbr. W przypadku projektowanych przepisów

chodzi o możliwość oceny, jak sąsiedztwo wpływa na nasze bezpieczeństwo, a zwłaszcza, czy w najbliższym sąsiedztwie miały miejsce incydenty wpływające na poczucie zagrożenia. W ten sposób jest podejmowany wysiłek w celu zapewnienia możliwie najpełniejszego bezpieczeństwa. W konsekwencji zostają stworzone warunki do zwiększenia zaangażowania społeczności lokalnych w procesy tzw. zarządzania bezpieczeństwem poprzez podniesienie poziomu ich świadomości, co pozwala na prostsze stworzenie systemu bezpieczeństwa i uzyskanie wymiernych efektów (ograniczenie przestępczości). Określenie ryzyka – sporządzenie mapy zagrożeń – jest pierwszym elementem cyklu zarządzania bezpieczeństwem. Obowiązek prowadzenia mapy zagrożeń proponuje się nałożyć na Policję. Mapa zagrożeń byłaby udostępniana do wiadomości publicznej przez publikację na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Komendy Głównej Policji.

Projekt przewiduje też, celem kompletności uregulowania, obowiązki pracodawców i innych podmiotów angażujących osoby do działalności związanej z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi w postaci uzyskania informacji o tych osobach z Rejestru przed ich zatrudnieniem lub zaangażowaniem. Obowiązek ten będzie więc stanowił kolejny aktywny czynnik ochrony przed przestępczością na tle seksualnym, chroniąc przede wszystkim małoletnich (art. 20). Jednocześnie stworzono nowy rodzaj wykroczenia penalizujący dopuszczenie do pracy lub do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi osoby, której dane są zamieszczone w Rejestrze (art. 22 ust. 2).

W ten sposób projektodawca przedstawia regulacje o charakterze kompleksowym, usuwając społecznie niepożądane sytuacje, stwarzające szerokie możliwości działania przestępcom seksualnym, co z jednej strony wpływało na utwierdzenie ich poczucia bezkarności i skłaniało do ponawiania niosących społeczne zagrożenie zachowań, a z drugiej zastraszających otoczenie i kreujących niewłaściwe relacje międzyludzkie.

Podkreślić należy okoliczność, że rozwiązania o analogicznym do zaproponowanego charakterze są znane w wielu państwach europejskich i w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Powierzenie prowadzenia Rejestru Biuru Krajowego Rejestru Karnego wymagało uzupełnienia ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym.

Powierzenie prowadzenia „mapy zagrożeń” Komendantowi Głównemu Policji wymagało uzupełnienia ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.

Projektowaną ustawą zmieniono też art. 41 ust. 1a Kodeksu karnego, wskazując, że zakaz zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi, jest obligatoryjnie orzekany przez sąd na czas określony albo dożywotnio w razie skazania za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności na szkodę małoletniego. Tego typu przestępstwa, jako szczególnie haniebnym rodzaj występków, popełnianych na szkodę małoletnich i skutkujących często trwałymi defektami i zaburzeniami ofiar w zakresie emocjonalnym i sfery życia prywatnego, zasługują bowiem na restrykcyjną penalizację. Z drugiej strony dobro małoletnich zasługuje na szczególną ochronę gwarantującą, że w toku swojej edukacji i rozwoju do minimum zostanie ograniczony ich kontakt z potencjalnymi sprawcami przestępstw na tle seksualnym.

Mając na względzie ochronę danych osobowych, koniecznym była, podobnie jak uregulowano to w ustawie o Krajowym Rejestrze Karnym, penalizacja osób, które bez uprawnienia uzyskują z Rejestru informację o osobie (art. 23).

W terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy w Rejestrze zostaną zamieszczone dane o skazanych za przestępstwa określone w art. 2 ustawy, a także za odpowiadające im przestępstwa, jeżeli dane takie znajdują się w Krajowym Rejestrze Karnym. Za „przestępstwa odpowiadające” należy uznać odpowiednie przestępstwa wymienione w rozdziale XXII – „Przestępstwa przeciwko wolności” i rozdziale XXIII – „Przestępstwa przeciwko obyczajności” ustawy z dnia 19 kwietnia 1969 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 13, poz. 94, z późn. zm.), tj. art. 168, art. 169, art. 170, art. 175, art. 176, art. 177 k.k. z 1969 r. (oraz art. 173 i art. 174, jeśli były popełnione na szkodę małoletniego – zgodnie z art. 2 niniejszej ustawy), a także odpowiednie przestępstwa z rozdziału XXXII („Nierząd”) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 60, poz. 571, z późn. zm.), tj. art. 203–206 oraz art. 209–210 i art. 213–214 – jeśli były popełnione na szkodę małoletniego (art. 27).

Proponuje się stosunkowo długi okres *vacatio legis* dla projektowanej ustawy, tj. 12 miesięcy od jej ogłoszenia w Dzienniku Ustaw. Pozwoli to na zorganizowanie Rejestru tworzonego na podstawie tej ustawy, a także organizację wprowadzenia pozostałych instrumentów w niej projektowanych.

4. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne

Projektowana ustawa z uwagi na to, że powinna w znaczącym stopniu przyczynić się do zwiększenia efektywności zwalczania przestępstw na tle seksualnym oraz ochrony obywateli przed płynącymi z tej przestępczości zagrożeniami, będzie miała bardzo szerokie i pozytywne skutki społeczne. Wejście w życie przedmiotowej ustawy niewątpliwie przyczyni się do wzrostu zaufania społecznego do instytucji państwowych poprzez zapewnienie realnych mechanizmów ochrony prewencyjnej przed popełnieniem przestępstw na tle seksualnym.

Projektowana ustawa nie będzie wpływać bezpośrednio na sferę gospodarczą oraz finansową. Skutki prawne wejścia w życie regulacji opisane zostały wyczerpująco we wcześniejszej części uzasadnienia projektu ustawy (pkt 3).

5. Źródła finansowania, jeżeli projekt niesie obciążenia dla budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego

W związku z utworzeniem Rejestru sprawców przestępstw na tle seksualnym, prowadzonego przez Biuro Informacji Krajowego Rejestru Karnego, wejście w życie projektowanej ustawy będzie wiązać się z obciążeniem budżetu państwa kwotą około 1,5 mln zł. Koszty obejmują utworzenie i prowadzenie w formie informatycznej baz danych niezbędnych do funkcjonowania Rejestru (odpowiednia infrastruktura komputerowa, oprogramowanie, etaty pracownicze). Projektodawcy proponują pokrycie tych kosztów z części 37 ustawy budżetowej „Sprawiedliwość”, sfinansowane w ramach dotychczasowych środków zaplanowanych w ustawie na rok 2016 pozostających w gestii poszczególnych dysponentów.

6. Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych

W związku z wejściem w życie projektowanej ustawy niezbędne stanie się wydanie przepisów wykonawczych określających tryb i sposób przekazywania do Rejestru sprawców przestępstw na tle seksualnym danych z ewidencji. Przy wydawaniu przepisów Minister Sprawiedliwości będzie zobowiązany do kierowania się względami szybkości i rzetelności przekazywanych danych oraz potrzebą ich aktualizacji.

Niezbędnym też będzie określenie przez Ministra Sprawiedliwości trybu, sposobu i zakresu uzyskiwanych informacji z Rejestru oraz sposobu zakładania kont, mając na uwadze konieczność zapewnienia szybkości i rzetelności przekazywanych informacji oraz ochrony i bezpieczeństwa danych (art. 14 ust. 2).

Wreszcie Minister Sprawiedliwości powinien określić szczegółowe zasady i sposób przetwarzania oraz przekazywania danych do celów statystycznych oraz badań naukowych, mając na uwadze potrzebę corocznego przygotowania odpowiednich informacji dla oceny stopnia zagrożenia przestępczością (art. 17 ust. 4).

W ramach proponowanej ustawy postuluje się zmianę ustawy o Policji, w której przewidziano także upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia, w którym określiłby sposób prowadzenia mapy zagrożeń przestępstw na tle seksualnym i tryb jej aktualizacji. W wytycznych do aktu wykonawczego przewidziano konieczność uwzględnienia bieżącej analizy występowania zagrożeń przestępczością na tle seksualnym oraz oceny ryzyka w konkretnych miejscach występowania tych zagrożeń, zgodnie z teorią zarządzania ryzykiem.

7. Ocena zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości – Patryk Jaki</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Bartosz Jakubowski – główny specjalista w MS (tel. 22 55-12-840)</p>	<p>Data sporządzenia 16 grudnia 2015 r.</p> <p>Źródło:</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozwiązanie problemu związanego ze wzrostem zagrożenia przestępczością na tle seksualnym poprzez wprowadzenie nowych środków ochrony społeczeństwa, w szczególności małoletnich, przed tego rodzaju przestępczością. Projekt kładzie nacisk na rozbudowę aktywnych środków ochrony służących zapobieganiu przestępczości seksualnej już na etapie przed popełnieniem czynu zabronionego (środki prewencyjne).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Opracowanie i przeprowadzenie procesu legislacyjnego nad projektem ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym, który wprowadzi kompleksowy system ochrony przed tego rodzaju przestępczością. Rekomendowane elementy systemu to:

- 1) rejestr sprawców przestępstw na tle seksualnym;
- 2) obowiązki pracodawców i innych organizatorów w zakresie działalności związanej z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich oraz opieką nad nimi;
- 3) określenie miejsc szczególnego zagrożenia i zasad ich monitoringu oraz obowiązki organów administracji rządowej i organów samorządu terytorialnego (policyjna mapa zagrożeń przestępstwami na tle seksualnym), które regulują odrębne przepisy.

Rejestr będzie się składał z dwóch oddzielnych baz danych, zwanych „Rejestrem z dostępem ograniczonym” i „Rejestrem publicznym”. W ramach Rejestru z dostępem ograniczonym dane będą dostępne podmiotom wymienionym w art. 12 ustawy (przede wszystkim organom państwowym i samorządowym), w związku z prowadzonymi postępowaniami oraz w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonania nałożonych na nie zadań określonych w ustawie, szczególnie w celu ochrony małoletnich.

W ramach Rejestru publicznego, obejmującego sprawców czynów zabronionych z art. 2 ustawy, którzy dopuścili się przestępstwa zgwałcenia ze szczególnym okrucieństwem na szkodę małoletniego poniżej 15 lat lub którzy dopuścili się przestępstw z art. 2 w warunkach określonych w art. 64 § 1 lub 2 k.k. w stosunku do tych przestępstw, ww. Rejestr będzie dostępny powszechnie i bez ograniczeń. Jego publikacja nastąpi na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W wielu państwach trwają poszukiwania skutecznych sposobów przeciwdziałania przestępczości seksualnej. Przyjmowane rozwiązania w zakresie polityki karnej wobec sprawców przestępstw seksualnych oraz zapewnienia kompleksowej oferty wsparcia ofierze i najbliższymi różnią się w różnych krajach i porządkach prawnych. Wyzwaniem, przed jakim stoją społeczeństwa, jest przyjmowanie aktywnych środków ochrony służących zapobieganiu przed tego rodzaju przestępczością.

Przyjmuje się, że obecnie dominują dwa modele strategii postępowania wobec sprawców przestępstw seksualnych¹⁾:

- 1) model ochrony społeczności lokalnej (*community protection model*), którego zasadniczą cechą jest nadzór nad sprawcami, którzy opuścili zakład karny. Nadzór ten jest sprawowany za pomocą zestawu narzędzi:
 - a) nadzoru realizowanego przez kuratora, pracownika socjalnego, psychologa (w skład zespołu nadzorującego mogą wchodzić również inni eksperci),
 - b) rejestrów osób skazanych za przestępstwa seksualne,
 - c) stosowania procedury weryfikacji osób starających się o pracę w placówkach edukacyjnych i opiekuńczych w których przebywają, lub mogą przebywać dzieci.

Model ten realizowany jest w takich krajach jak USA, Kanada, Australia, Nowa Zelandia i Wielka Brytania.

- 2) model pracy klinicznej kładący nacisk na terapię sprawców zarówno w czasie odbywania przez nich kary, jak i po wyjściu na wolność. Stosowany jest on w Holandii, Danii, Niemczech, Francji (we Francji

¹⁾ Scottish Executive Home Office (1999), Report of the Committee on Serious Violent and Sexual Offenders, Part two: Overseas visits, www.scotland.gov.uk, s. 3–6; Morawska A. (2004), Strategie postępowania ze sprawcami przestępstw seksualnych wobec dzieci na przykładzie wybranych krajów, „Dziecko krzywdzone. Teoria. Badania. Praktyka” nr 7.

funkcjonuje jednocześnie rejestr sprawców przestępstw seksualnych) i we Włoszech.

I. Rejestry sprawców

Rejestr sprawców przestępstw seksualnych został zastosowany po raz pierwszy w Stanach Zjednoczonych w 1991 r.²⁾. Prowadzenie rejestru, zapoczątkowane jako prawo w jednym ze stanów, szybko rozprzestrzeniło się na pozostałe (w 2005 roku już 40 stanów posiadało publicznie dostępne rejestry³⁾). Rozwiązania prawne dotyczące sposobu rejestracji sprawców przestępstw seksualnych oraz możliwości dostępu do informacji dotyczących pedofilów (*community notification system*) przybierają różne formy w różnych stanach, np. w stanie Alabama i Luizjana informacje na temat sprawców przestępstw seksualnych można uzyskać jedynie w miejscowych sądach w formie odpłatnej; w stanie Arizona informacje na temat pedofilów mogących stwarzać wysokie zagrożenie są prezentowane w lokalnej stacji telewizyjnej; w stanach Luizjana oraz Waszyngton społeczność lokalna ma dostęp do informacji o pedofilach przez ostrzeżenia wysyłane drogą pocztową bądź przekazywane, gdy w określonej dzielnicy zamieszka osoba skazana za przestępstwo seksualne na szkodę małoletniego; w stanie Oregon zaś taki sprawca przestępstwa może zostać zobowiązany do zamieszczenia specjalnej informacji w oknach swojego domu⁴⁾.

Z czasem wprowadzane były kolejne regulacje mające za zadanie standaryzację rejestrów na obszarze całych Stanów Zjednoczonych: na podstawie *The Pam Lychner Sex Offender Tracking and Identification Act* z roku 1996 powstała ogólnokrajowa baza FBI (the National Sex Offender Registry – NSOR – wdrożona do użytku na początku 2001 r.) sprawców przestępstw seksualnych, którzy opuszczali zakłady karne i wymagali nadzoru z uwagi na prawdopodobieństwo powrotu na drogę przestępczą, a także dopuścili się przestępstw z użyciem przemocy, natomiast już w 2006 r. *The Adam Walsh Child Protection and Safety Act*, który dał podstawę do prowadzenia rejestrów takich sprawców, tak aby każdy stan prowadził je według tych samych zasad. Wedle tego aktu obowiązkowi rejestracji podlegają wszyscy sprawcy, niezależnie od oceny stopnia ryzyka recydywy i niezależnie od wieku. Na władze stanowe został nałożony obowiązek umieszczenia w rzeczonym rejestrze także: opisu wyglądu sprawcy oraz tzw. historii kryminalnej (data aresztowania, data wyjścia z więzienia, status prawny: oskarżony, skazany, zwolnienie warunkowe itp.), aktualnej fotografii, odcisków palców i dłoni, kopii ważnego prawa jazdy lub dowodu pozwalającego ustalić tożsamość oraz próbki DNA. Obecnie za pośrednictwem stron internetowych FBI oraz The U.S. Department of Justice można uzyskać bezpośredni, otwarty dostęp do rejestru przestępców seksualnych poprzez podstronę The National Sex Offender Public Website⁵⁾. Rejestr na szczeblu federalnym koordynowany jest przez Departament Sprawiedliwości.

W Wielkiej Brytanii na podstawie section 82 the Sexual Offences Act 2003, który statuuje zakres odpowiedzialności karnej za przestępstwa seksualne, utworzono tzw. rejestr sprawców przestępstw z użyciem przemocy i przestępstw seksualnych (*the Violent and Sex Offenders Register*). Zastąpił on wcześniejsze rejestry, zarówno policyjne, jak i administracyjne, prowadzone przez Departament Edukacji. Te pierwsze, policyjne, funkcjonowały od 1997 r. na podstawie *the Sex Offenders Act* i pozwalały w ramach Narodowego Komputerowego Systemu Policyjnego (VISOR) na stworzenie bazy obejmującej sprawców przestępstw seksualnych oraz sprawców przemocy domowej. Baza ta obejmuje takie dane jak: imię i nazwisko, numer ubezpieczenia, adres zamieszkania (zarówno zgodnie z datą rejestracji, jak również adres pobytu osoby w Zjednoczonym Królestwie, pod którym osoba regularnie przebywa), fotografie, ryzyko powrotu na drogę przestępczą oraz sposób działania sprawcy (*modus operandi*) (section 83)⁶⁾.

Obecnie obowiązująca ustawa z 2003 roku utrzymała funkcjonowanie systemu VISOR. Okres, na jaki dokonuje się wpisu do rejestru, zależy od wysokości kary orzeczonej przez sąd. W przypadku skazania na karę pozbawienia wolności przekraczającą 30 miesięcy wpis taki jest dokonywany na czas nieokreślony (wcześniej dożywotnio). Analogicznego wpisu dokonuje się wobec sprawcy umieszczonego w szpitalu psychiatrycznym na podstawie orzeczenia przez sąd z uwagi na chorobę psychiczną lub upośledzenie umysłowe wyrokiem, w którym orzeczono taki środek zabezpieczający (*restriction order*)⁷⁾. W przypadku sprawców przestępstw seksualnych, wobec których orzeczono kary pozbawienia wolności w wymiarze niższym niż 30 miesięcy, stosuje się następujące okresy umieszczenia w rejestrze: powyżej 6 m-cy – 10 lat, poniżej 6 m-cy – 7 lat; wobec skazanych na inny rodzaj kary – 5 lat. W systemie brytyjskim osoby wpisane do rejestru VISOR są obowiązane do szczegółowego, bieżącego informowania policji o każdorazowym zamiarze zmiany miejsca zamieszkania lub pobytu dłuższego niż 7 dni, zmiany imienia, zamiarze opuszczenia kraju. Za niedopełnienie obowiązków informacyjnych grozi kara

²⁾ Wprowadzony w stanie Minnesota akt prawny *Minnesota's Sex Offender Registration Act* obligował służby policyjne do rejestrowania danych sprawców przestępstw seksualnych.

³⁾ Richard Tewksbury, *Sex Offender Registries as a Tool for Public Safety: Views from Registered Offenders*, *Western Criminology Review* 7(1), 1–8 (2006).

⁴⁾ Andrzej Sakowicz, *Rejestr sprawców przestępstw seksualnych jako sposób ich kontroli. Uwagi na tle rozwiązań wybranych państw obcych oraz Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności*, *Zeszyty Prawnicze BAS* nr 4(36) 2012 s. 11–27.

⁵⁾ <https://www.nsopw.gov/>

⁶⁾ Andrzej Sakowicz, *Rejestr sprawców przestępstw seksualnych jako sposób ich kontroli. (...)* s. 15.

⁷⁾ section 82 w związku z 133 *the Sex Offenders Act 2003*.

pozbawienia wolności do lat 5.

Informacje, które znajdują się w brytyjskim rejestrze VISOR, mają charakter poufny. System jest dostępny dla policji, kuratorów sądowych oraz służby więziennej. Podobne do brytyjskiego rozwiązanie wprowadzono w Irlandii na podstawie Sexual Offenders Act z 2001.

We Francji na podstawie ustawy nr 2004-204 z 9 marca 2004 r. został utworzony tzw. zautomatyzowany rejestr sądowy sprawców przestępstw seksualnych (fichier judiciaire automatisé des auteurs d'infractions sexuelles – FIJAIS⁸⁾). Ma on na celu dostosowanie wymiaru sprawiedliwości do ewolucji przestępczości, a także zapobieganie ponownemu popełnianiu przestępstw seksualnych, ułatwienie identyfikacji ich sprawców oraz łatwiejszej ich lokalizacji w każdym czasie. FIJAIS jest prowadzony przez podmiot obsługujący rejestr pod nadzorem Ministerstwa Sprawiedliwości oraz kontrolą sędziego. Stanowi on osobowy rejestr sądowy, podobnie jak zautomatyzowany rejestr odcisków palców (fichier automatisé des empreintes digitales – FAED), krajowy rejestr śladów genetycznych (fichier national des empreintes génétiques – FNAEG) i krajowy rejestr karny (casier judiciaire national – CJN).

Zgodnie z art. 706-47 francuskiego Kodeksu postępowania karnego (dalej: fr. k.p.k.) informacje na temat sprawców przestępstw morderstwa lub zabójstwa małoletniego, które poprzedzało lub któremu towarzyszyło zgwałcenie, tortury, akty bestialstwa, przestępstwa agresji, czynów lubieżnych lub stręczycielstwa popełnionych na szkodę małoletniego bądź korzystania z prostytucji małoletniego, jak również sprawców przestępstw dotyczących zbrodni morderstwa lub zabójstwa popełnionych z użyciem tortur, aktów bestialstwa, zbrodni tortur lub bestialstwa oraz zbrodni morderstwa lub zabójstwa popełnionych w warunkach recydywy, są wpisywane do rejestru FIJAIS. Gromadzi się w nim informacje dotyczące tożsamości, adresu bądź kolejnych adresów zamieszkania lub, w odpowiedniej sytuacji, pobytu, osób, wobec których:

- 1) wydano wyrok skazujący, nawet nieprawomocny, w tym wyrok zaoczny lub orzeczenie o winie z odstąpieniem od wymierzenia kary lub odroczeniem kary,
- 2) wydano decyzję, nawet nieprawomocną, na podstawie rozporządzenia nr 45-174 z 2 lutego 1945 r. o przestępczości nieletnich, w której stwierdzono popełnienie wyżej wymienionego czynu przez nieletniego,
- 3) zastosowano procedurę porozumienia karnego (composition pénale), której wykonanie zostało stwierdzone przez prokuratora,
- 4) wydano postanowienie o umorzeniu lub uniewinnieniu oparte na pierwszym ustępie art. 122-1 francuskiego Kodeksu karnego (tj. zachodzi okoliczność wyłączająca poczytalność sprawcy),
- 5) wydano postanowienie o postawieniu zarzutów połączone z umieszczeniem pod kontrolą sądową, jeśli sędzia śledczy nakazał wpis tego postanowienia do rejestru,
- 6) postanowienie tej samej natury co wymienione wyżej zostało wydane przez organy wymiaru sprawiedliwości państw obcych, o których – przy zastosowaniu konwencji lub umowy międzynarodowej – władze francuskie zostały powiadomione lub które zostały wykonane we Francji w następstwie przekazania osób skazanych (art. 706-53-02 fr. k.p.k.)⁹⁾.

Rejestr francuski zawiera także informacje o orzeczeniach sądowych uzasadniających wpis do rejestru i charakterystyce przestępstwa. Orzeczenia wymienione w punktach 1 i 2 są rejestrowane w momencie ogłoszenia. Należy jednak dodać, że orzeczenia skazujące są objęte rejestrem FIJAIS, jeżeli została orzeczona kara pozbawienia wolności przekraczająca 5 lat. W pozostałym zakresie decyzja o wpisie pozostaje w gestii sądu lub prokuratora.

Ponadto przepisy przejściowe ustawy nr 2004-204 z 9 marca 2004 r. pozwalają na dokonanie wpisu do rejestru sprawców przedmiotowych przestępstw popełnionych przed wejściem w życie wspomnianej ustawy. Ma to miejsce w sytuacji, gdy wobec sprawcy przestępstw z art. 706-47 fr. k.p.k., popełnionych przed dniem publikacji ustawy, zostanie wydana jedna z decyzji przewidzianych w art. 706-53-2 fr. k.p.k. Co więcej, przepisy te mogą także mieć zastosowanie do osób odbywających, przed datą publikacji tej ustawy, karę pozbawienia wolności (na wniosek prokuratora). Warto w tym miejscu zaznaczyć, że francuski Sąd Najwyższy (Cour de cassation) w orzeczeniu Izby Karnej z 12 marca 2008 r. podkreślił, iż wprowadzenie przepisów dotyczących wpisu do rejestru FIJAIS mają także zastosowanie do przestępstw popełnionych przed datą opublikowania tej ustawy, to nie można w tej kwestii doszukiwać się zakazu retroaktywności prawa karnego, ponieważ wpis do FIJAIS nie stanowi kary, lecz środek zabezpieczający (mesure de sûreté).

⁸⁾ *Loi du 9 mars 2004 portant sur l'adaptation de la justice aux évolutions de la criminalité*, Loi n°2004-204, NOR JUSX0300028L.

⁹⁾ Tłumaczenie francuskiego Kodeksu postępowania karnego zostało zaczerpnięte z analizy C. Nowaka dla Biura Analiz Sejmowych Kancelarii Sejmu *Opracowania wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie Gardel przeciwko Francji, skarga nr 16428/05*, s. 7.

Informacje o sprawcy przestępstw z art. 706-47 fr. k.p.k. pozostają w rejestrze FIJAIS przez:

- a) 30 lat, jeśli chodzi o zbrodnię lub występki podlegający karze 10 lat pozbawienia wolności,
- b) 20 lat w innych przypadkach.

Przepisy francuskiego Kodeksu postępowania karnego nakazują powiadomienie przez sąd osoby o wpisie do rejestru FIJAIS oraz o ciężących na niej obowiązkach z art. 706-53-5 fr. k.p.k. Jeśli osoba jest pozbawiona wolności, informacje o wpisie są przekazywane w chwili ostatecznego zwolnienia lub wcześniej, przy okazji zastosowania pierwszego środka zmiany kary pozbawienia wolności (art. 706-53-6 fr. k.p.k.). W razie nowego wpisu lub zmiany adresu dotyczącego wpisu lub gdy dana osoba nie dostarczyła potwierdzenia adresu miejsca zamieszkania w wymaganym terminie, podmiot zarządzający rejestrem zawiadamia ministra spraw wewnętrznych, który niezwłocznie przekazuje tę informację właściwym jednostkom policji. Zarówno jednostki policji, jak i żandarmerii mogą przeprowadzać wszelkie użyteczne czynności sprawdzające oraz formułować żądania wobec organów administracji publicznej dla sprawdzenia lub odnalezienia adresu danej osoby. W sytuacji, gdy okaże się, że dana osoba nie znajduje się już we wskazanym w adresie miejscu zamieszkania, prokurator nakazuje wpisanie jej do rejestru osób poszukiwanych (art. 706-53-8 fr. k.p.k.).

Dostęp do rejestru FIJAIS za pośrednictwem zabezpieczonego systemu telekomunikacyjnego mają: organy sądowe, funkcjonariusze policji, w ramach postępowań dotyczących zbrodni zabójstwa, porwania lub pozbawienia wolności, lub przestępstwa wymienionego w art. 706-47 fr. k.p.k. oraz co do wykonywania obowiązków przewidzianych w art. 706-53-5 i 706-53-8 fr. k.p.k., a także prefekci lub urzędnicy organów administracji państwowej, w których podejmuje się decyzje o zatrudnieniu, przydziale, pozwoleniu, zatwierdzeniu lub upoważnieniu, dotyczące rodzajów działalności lub zawodów związanych z kontaktem z małoletnimi, jak również w sprawach kontroli wykonywania tych rodzajów działalności lub zawodów. Ponadto adresatami, za pośrednictwem prefektów, informacji zawartych w rejestrze FIJAIS, są także merowie, przewodniczący rad generalnych i przewodniczący rad regionalnych co do decyzji administracyjnych dotyczących rodzajów działalności lub zawodów związanych z kontaktem z małoletnimi, jak również w sprawach kontroli wykonywania tych rodzajów działalności lub zawodów (art. 706-53-7 fr. k.p.k.)¹⁰⁾.

Rejestry sprawców seksualnych istnieją również w Kanadzie, Nowej Zelandii, Australii i RPA.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wszyscy mieszkańcy Polski w tym: małoletni do 15. roku życia	~38,5 mln ~5,8 mln	(GUS – ludność Polski ogółem, stan na 31 XII 2014) (GUS – Ludność według płci, wieku, województw i powiatów, stan na 31 XII 2014)	Projektowane rozwiązania mogą wpłynąć na odczuwalne dla społeczeństwa zmiany w poziomie zagrożenia przestępczością na tle seksualnym polegające na: zmniejszeniu liczby zagrożeń, ograniczeniu tego rodzaju przestępczości, poprawie poczucia bezpieczeństwa członków społeczności lokalnych, obniżeniu poziomu subiektywnego lęku, a także zmniejszeniu niebezpieczeństwa wiktymizacji.
Sądy powszechne	317 sądów rejonowych 45 sądów okręgowych 11 sądów apelacyjnych	Dane Ministerstwa Sprawiedliwości	W zależności od przyjętych w projekcie ustawy rozwiązań, w zakresie umieszczania danych osoby skazanej w Rejestrze przestępców seksualnych, ewentualnego odstąpienia od ich umieszczenia etc. Na obecnym etapie nie jest możliwe precyzyjne wskazanie oddziaływania na sądy powszechne, gdyż zależy to od rozwiązań szczegółowych.

¹⁰⁾ Opis rozwiązań francuskich pochodzi w całości z: Andrzej Sakowicz, *Rejestr sprawców przestępstw seksualnych jako sposób ich kontroli. Uwagi na tle rozwiązań wybranych państw obcych oraz Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności*, Zeszyty Prawnicze BAS nr 4(36) 2012 s. 17–19.

Policja	Jednostki organizacyjne policji wszystkich szczebli (Komenda Główna Policji, 16 komend wojewódzkich i komenda stołeczna, 271 komend powiatowych, 65 komend miejskich, 7 komend rejonowych, 558 komisariatów i 12 komisariatów specjalistycznych)	Dane policji – http://www.info.policja.pl/	Obowiązek prowadzenia policyjnej mapy zagrożeń, zawierającej informacje dotyczące miejsc szczególnego zagrożenia tego rodzaju przestępstwami.
---------	--	--	---

Osoby skazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności.		2010	2011	2012	2013	2014	
						Ogółem	W tym mężczyzn
	Przestępstwa przeciwko wolności, wolności sumienia i wyznania, wolności seksualnej i obyczajności – art. 189–205 k.k.	11 738	10 798	10 835	10 374	10 471	9 599
	w tym:						
	groźba karalna i zmuszanie — art. 190–191a k.k.	8 403	7 795	7 924	7 490	7 638	7 036
	zwałcenie — art. 197 k.k.	770	699	719	701	651	646
obcowanie płciowe z małoletnim poniżej 15 lat – art. 200 §1 k.k.	728	666	615	606	596	589	
publiczne prezentowanie lub produkowanie treści pornograficznych — art. 202 k.k.	266	227	182	167	143	140	
Źródło: dane statystyczne Ministerstwa Sprawiedliwości							

Umieszczenie danych osób prawomocnie skazanych za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności w centralnym rejestrze sprawców.

Objęcie osób skazanych prawomocnym wyrokiem zakazem wykonywania niektórych rodzajów zatrudniania lub podejmowania określonych rodzajów zajęcia przez sprawców przestępstw na tle seksualnym.

Ministerstwo Sprawiedliwości	Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego	Szacowana przewidywana liczba etatów niezbędnych do prawidłowej realizacji zadań przewidzianych w projekcie ustawy w ramach Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego, które należy przypisać do tych zadań, wynosi przynajmniej 10 etatów. (Źródło: Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego)	W zależności od zaproponowanych w projekcie ustawy rozwiązań, wchodzące w skład ministerstwa Sprawiedliwości Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego może być zobligowane do prowadzenia Rejestru sprawców przestępstw na tle seksualnym.
------------------------------	---	---	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy ma być procedowany w odrębnym trybie, o którym mowa w par. 98 i 99 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2015 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem	1,5												1,5*
budżet państwa	1,5												1,5*
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													

budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Budżet państwa – część 37 – „Sprawiedliwość”											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Koszty związane z wejściem w życie ustawy zostaną sfinansowane w ramach dotychczasowych środków zaplanowanych w ustawie na rok 2016 pozostających w gestii poszczególnych dysponentów.</p> <p>Przewidywany koszt budowy Rejestru sprawców przestępstw na tle seksualnym, który obejmuje zakup sprzętu komputerowego, utworzenie odpowiedniego oprogramowania niezbędnego do funkcjonowania Rejestrów oraz wykonanie zmian w obecnym systemie Krajowego Rejestru Karnego oraz koszty realizacji wsparcia informatycznego obejmujące m.in.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • utworzenie rejestru do przechowywania i przetwarzania danych, który zasilany będzie danymi z Krajowego Rejestru Karnego i danymi z ewidencji wydawanych i utraconych dowodów osobistych prowadzonej przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej, • funkcjonalność informowania osoby skazanej o wpisie do rejestru, • funkcjonalność przyjmowania danych z Policji o przemieszczeniu się osoby wpisanej do rejestru, • funkcjonalność publikowania danych jawnych z rejestru na portalu MS, • funkcjonalność udostępniania organom uprawnionym danych niejawnych z rejestru, • funkcjonalność udostępniania danych z rejestru na wnioski o samym sobie, • funkcjonalność udostępniania danych z rejestru na wnioski dla uprawnionych organów z UE, • sprawozdawczość dla celów statystycznych i badań naukowych, • funkcjonalność informująca o możliwości wykreślenia z rejestru na podstawie określonych (zdefiniowanych) warunków <p>– może wynieść około 1,5 mln zł. Zależać to będzie od szczegółowych rozwiązań projektowanej ustawy oraz wybranego wariantu utworzenia systemu.</p> <p>Wariant 1 Koszt budowy osobnego rejestru realizującego ww. funkcjonalności oszacować można na poziomie 1,5 mln zł za oprogramowanie plus koszty zakupu sprzętu informatycznego, które ze względu na zbyt ogólne założenia systemu nie są w chwili obecnej możliwe do oszacowania. Jednocześnie, należy zwrócić uwagę, że takie podejście do wsparcia informatycznego przedmiotowej ustawy powoduje, że w dwóch różnych rejestrach przechowywane są te same dane (dane do rejestru kopiowane są z KRK i ewidencji dowodów). To utrudnia proces synchronizacji danych (spójność danych) i nie wspiera nowego podejścia Ministerstwa Cyfryzacji do referencyjności rejestrów publicznych, które zakłada korzystanie z danych referencyjnych prowadzonych tylko w jednym rejestrze bez konieczności ich kopiowania do własnych systemów.</p> <p>Wariant 2 Planowana jest budowa nowego systemu teleinformatycznego KRK v.2 przy wsparciu środków unijnych. Zaimplementowanie funkcjonalności wynikających z przedmiotowej ustawy w nowym systemie powinno zmieścić się w zakresie funkcjonalnym tego systemu bez zwiększania kosztów na jego realizację. Oznaczałoby to, że nowy Rejestr KRK będzie zawierał wszystkie niezbędne dane wynikające z przedmiotowej ustawy i będzie dostarczał wszystkie funkcjonalności, o których mowa na wstępie. To rozwiązanie może się okazać korzystniejsze zarówno z punktu widzenia poprawności projektowania i funkcjonowania systemów teleinformatycznych, jak i z punktu widzenia wydatkowania środków publicznych.</p> <p>*Tabela nie zawiera odrębnie wskazanych kosztów osobowych związanych z przewidywaną koniecznością zwiększenia liczby etatów niezbędnych do prawidłowej realizacji zadań przewidzianych w projekcie ustawy w ramach Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego, które należy przypisać do tych zadań. Ze względu na ogólność zapisów projektu nie jest również na tym etapie możliwe szacowanie kosztów prowadzenia przez jednostki policji „policyjnej mapy zagrożeń”, w związku z czym w niniejszym opracowaniu odstępiono od tego.</p> <p>Źródło: szacunki Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego oraz Departamentu Informatyzacji Rejestrów Sądowych Ministerstwa Sprawiedliwości.</p>											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozwiązania nie wywierają wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Rejestr sprawców przestępstw na tle seksualnym ma być prowadzony w systemie teleinformatycznym przez Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego. Zwiększenie obciążeń regulacyjnych dotyczyć może na bazie projektowanych rozwiązań sprawców przestępstw o charakterze seksualnym, objętych wpisem do Rejestru, którzy zostaną zobligowani do zgłaszania każdorazowej zmiany miejsca pobytu poza stałe miejsce zamieszkania, najpóźniej w trzecim dniu tego pobytu w komendzie powiatowej (miejskiej) bądź rejonowej Policji właściwej ze względu na miejsce tego pobytu. Podobny obowiązek informacyjny dotyczyć ma zmiany miejsca pobytu obejmujące pobyt za granicą.

Przed dopuszczeniem osoby do pracy lub do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi, pracodawcy lub inni organizatorzy w zakresie takiej działalności zobowiązani są do uzyskania informacji o tych osobach z Rejestru. Dopuszczenie do pracy lub do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi osoby, której dane są zamieszczone w Rejestrze, podlegać ma karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 1000 zł.

9. Wpływ na rynek pracy

Pracodawcom będzie przysługiwało prawo do uzyskania informacji o skazanych, których dane osobowe zostały zgromadzone w Rejestrze z dostępem ograniczonym w zakresie niezbędnym pracodawcom lub innym organizatorom przed dopuszczeniem osoby do pracy lub do innej działalności związanej z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi.

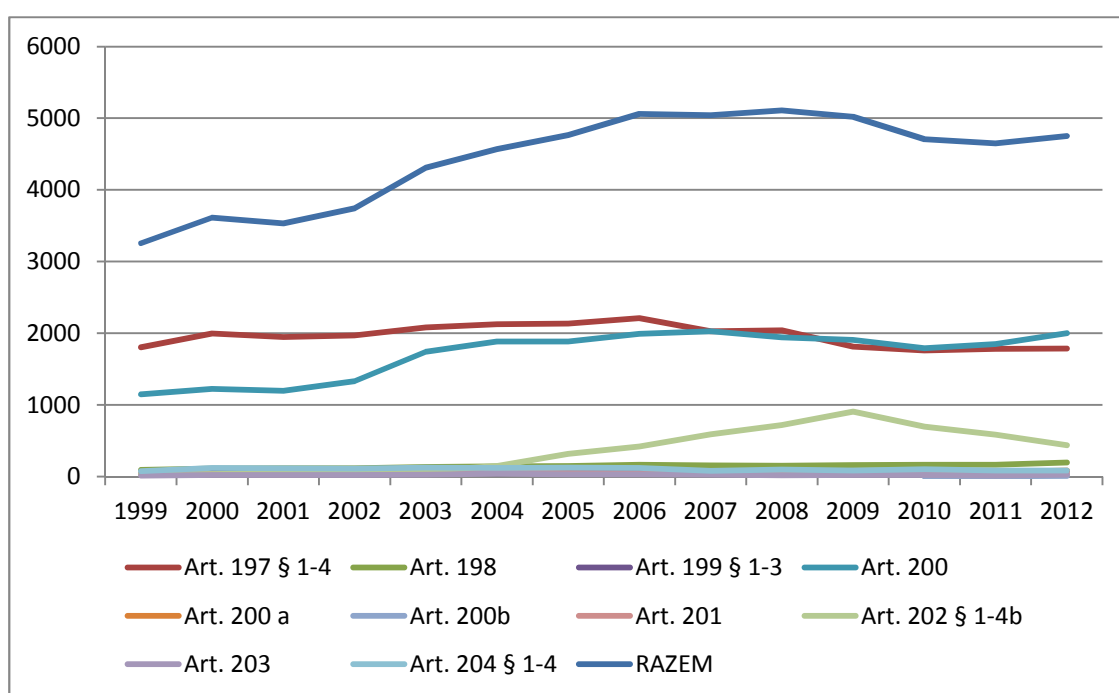
10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ inne: bezpieczeństwo publiczne	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	Zaproponowane w projekcie rozwiązania powinny się przyczynić do poprawy poczucia bezpieczeństwa obywateli, a dzięki proponowanym mechanizmom o charakterze prewencyjnym również zmniejszyć ryzyko nadużyć o charakterze seksualnym, jakich wobec małoletnich mogłyby dopuścić się osoby opiekujące się nimi.
------------------	--

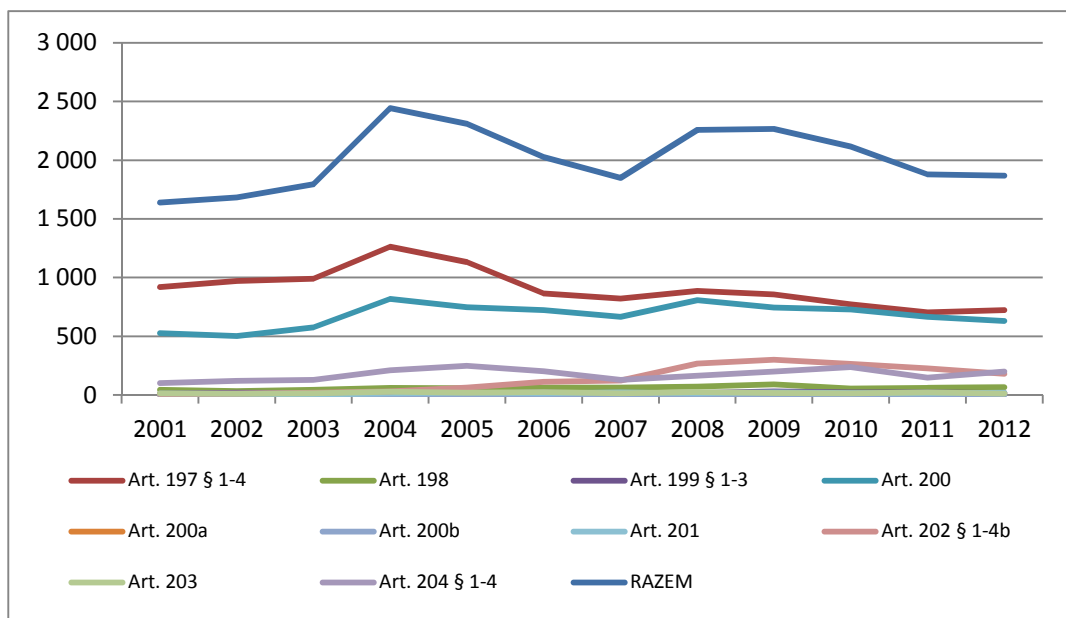
Wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Analiza danych statystycznych udostępnianych przez Komendę Główną Policji pozwala stwierdzić, iż po okresie wzrostu pod koniec lat 90-tych XX w. i w pierwszych latach XXI w. liczba postępowań wszczynanych w związku z ujawnieniem popełnienia przestępstw z rozdziału XXV k.k. ustabilizowała się na poziomie poniżej 5 tys. spraw rocznie. Powyżej tej liczby utrzymywała się jedynie w latach 2006–2009, kiedy to odnotowano również najwięcej przypadków zgwałceń (2212 w 2006 r.), czynów seksualnych z udziałem małoletnich poniżej 15 lat (2029 w 2007 r.) oraz czynów związanych z pornografią (909 w 2009 r.).

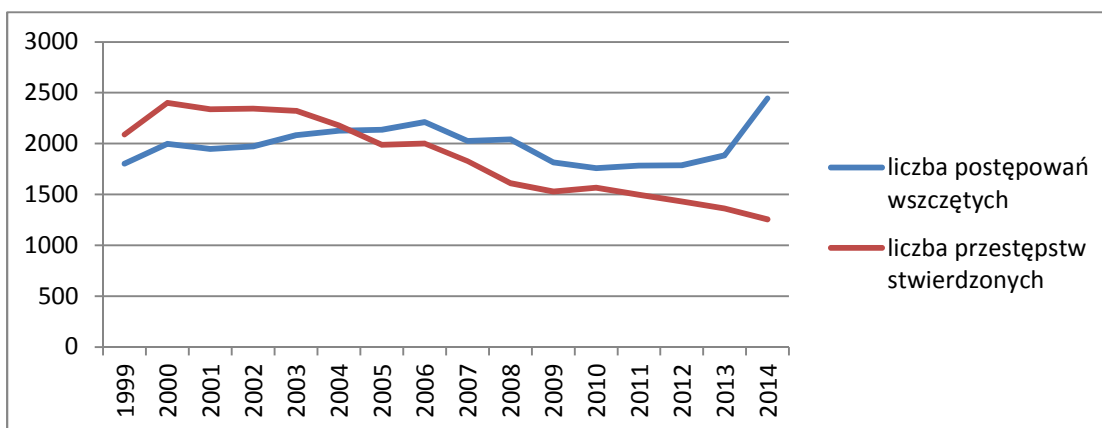
Źródło: informacje statystyczne Komendy Głównej Policji

Powyższe dane znajdują potwierdzenie w liczbie sprawców prawomocnie skazanych za przestępstwa z rozdziału XXV k.k. w latach 2001–2012. Liczba ta swoje maksimum (2442 skazanych) osiągnęła w 2004 r. Obecnie skazywanych za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności jest poniżej 2000 osób rocznie, z tego najwięcej skazań (ponad 33%) dotyczy przestępstwa zgwałceń (art. 197 k.k.). Poniższe dane wskazują na względnie stałe obciążenie sądów prowadzeniem przedmiotowych spraw.

Źródło: informacje statystyczne Ministerstwa Sprawiedliwości

Poniższy wykres przedstawia natomiast relację liczby postępowań wszczętych w sprawach o zgwałcenie (art. 197) do liczby przestępstw stwierdzonych.

Źródło: informacje statystyczne Komendy Głównej Policji

Zaproponowane w projekcie rozwiązania powinny się przyczynić do poprawy poczucia bezpieczeństwa obywateli, a dzięki proponowanym mechanizmom o charakterze prewencyjnym również zmniejszyć ryzyko nadużyć o charakterze seksualnym, jakich wobec małoletnich mogłyby dopuścić się osoby opiekujące się nimi.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

W związku z wejściem w życie projektowanej ustawy niezbędne stanie się wydanie przepisów wykonawczych określających tryb i sposób przekazywania do Rejestru sprawców przestępstw na tle seksualnym danych z ewidencji.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Wskaźnikiem efektywności może być liczba przestępstw seksualnych popełnianych wobec małoletnich (realizacja zakładanego spadku tej liczby w kolejnych latach obowiązywania regulacji).

13. Odniesienia (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

- Andrzej Sakowicz, Rejestr sprawców przestępstw seksualnych jako sposób ich kontroli. Uwagi na tle rozwiązań wybranych państw obcych oraz Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, Zeszyty Prawnicze BAS nr 4(36) 2012 s. 11–27.
([http://orka.sejm.gov.pl/wydbas.nsf/0/DB32B0DFA5376915C1257B1F004C5A3A/\\$File/ZP_36.pdf](http://orka.sejm.gov.pl/wydbas.nsf/0/DB32B0DFA5376915C1257B1F004C5A3A/$File/ZP_36.pdf))
- Morawska A. (2004), Strategie postępowania ze sprawcami przestępstw seksualnych wobec dzieci na przykładzie wybranych krajów, „Dziecko krzywdzone. Teoria. Badania. Praktyka” vol. 3 nr 2.
(http://dzieckokrzywdzone.fdn.pl/sites/default/files/file/kwartalnik/Vol_3_Nr_2_7/Morawska_A_2004_Strategie_postepowania_ze_sprawcami_przestepstw_seksualnych.pdf)

- K. Lewandowska, Karać czy leczyć? Strategie postępowania ze sprawcami przestępstw seksualnych wobec dzieci na przykładzie wybranych krajów, „Dziecko Krzywdzone” 2007, vol. 6 nr 1. (http://dziekokrzywdzone.fdn.pl/sites/default/files/file/kwartalnik/Vol_6_Nr_1_18/Lewandowska_K_2007_Karac_czy_leczyc_strategie_postepowania.pdf)
- Richard Tewksbury, Sex Offender Registries as a Tool for Public Safety: Views from Registered Offenders, *Western Criminology Review* 7(1), 1–8 (2006) (<http://www.westerncriminology.org/documents/WCR/v07n1/wcr-071-4702-sexoffender.pdf>)

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**w sprawie określenia trybu i sposobu przekazywania do Rejestru sprawców przestępstw
na tle seksualnym danych z Rejestru Dowodów Osobistych i z rejestru PESEL**

Na podstawie art. 7 ust. 5 ustawy z dnia ... o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb i sposób przekazywania do rejestru sprawców przestępstw na tle seksualnym danych z Rejestru Dowodów Osobistych i z rejestru PESEL.

§ 2. Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego niezwłocznie kieruje do Rejestru Dowodów Osobistych i do rejestru PESEL zapytanie dotyczące skazanego, chyba że sąd, przekazując do Krajowego Rejestru Karnego kartę rejestracyjną dotyczącą skazanego, załączył informację o wyłączeniu zamieszczenia jego danych w Rejestrze.

§ 3. W zapytaniu wskazuje się:

- 1) imię i nazwisko skazanego;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) numer PESEL skazanego, a w przypadku jego braku – numer paszportu lub innego dokumentu tożsamości;
- 4) podstawę prawną zapytania.

§ 4. 1. Z Rejestru Dowodów Osobistych przekazuje się fotografię skazanego w formacie cyfrowym.

2. Z rejestru PESEL przekazuje się aktualne adresy zameldowania na pobyt stały lub czasowy skazanego, którego dotyczy zapytanie.

§ 5. Przekazywanie zapytania i danych następuje bezpośrednio, w czasie rzeczywistym, przy wykorzystaniu systemów teleinformatycznych.

§ 6. Przekazywanie zapytania i danych odbywa się w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osób nieupoważnionych.

§ 7. 1. Po złożeniu zapytania, w rejestrze PESEL i rejestrze Dowodów Osobistych zaznacza się konieczność aktualizacji danych.

2. Niezwłocznie po wprowadzeniu do rejestru PESEL i rejestru Dowodów Osobistych nowych danych, o których mowa w § 4, organ właściwy dla prowadzenia rejestru PESEL i dla rejestru Dowodów Osobistych, przekazuje aktualne dane do rejestru sprawców przestępstw na tle seksualnym.

§ 8. 1. Jeśli dane skazanego, którego dotyczy zapytanie nie są dostępne w rejestrze PESEL i w rejestrze Dowodów Osobistych, do rejestru sprawców przestępstw na tle seksualnym przekazuje się informacje „BRAK DANYCH” i zaznacza się konieczność aktualizacji danych.

2. Niezwłocznie po wprowadzeniu do rejestru PESEL i rejestru Dowodów Osobistych danych, o których mowa w § 4, organ właściwy dla prowadzenia rejestru PESEL i dla rejestru Dowodów Osobistych przekazuje aktualne dane do rejestru sprawców przestępstw na tle seksualnym.

§ 9. 1. Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego niezwłocznie przekazuje do rejestru PESEL i rejestru Dowodów Osobistych informację o usunięciu danych skazanego z rejestru sprawców przestępstw na tle seksualnym.

2. W przypadku otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1, z rejestru PESEL i rejestru Dowodów Osobistych niezwłocznie usuwa się zaznaczenie o konieczności aktualizacji danych skazanego.

3. Z rejestru PESEL i rejestru Dowodów Osobistych niezwłocznie przekazuje się do rejestru sprawców przestępstw na tle seksualnym informację o śmierci skazanego, w stosunku do którego umieszczono zaznaczenie o konieczności aktualizacji danych.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie określenia trybu i sposobu przekazywania do rejestru sprawców przestępstw na tle seksualnym danych z Rejestru Dowodów Osobistych i z rejestru PESEL stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia ... o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym.

W § 1 zgodnie z § 125 zasad techniki prawodawczej umieszczony został ogólny opis przedmiotu rozporządzenia.

W § 2 został wskazany podmiot inicjujący postępowanie dotyczące przekazania danych do rejestru sprawców przestępstw na tle seksualnym, zdarzenie inicjujące postępowanie i sposób działania w postaci skierowania zapytania do właściwych rejestrów. Brzmienie § 2 jest skorelowane z art. 7 ust. 4 ustawy zgodnie z którym dane sprawców, zamieszcza się w Rejestrze bezzwłocznie po ich przekazaniu do Krajowego Rejestru Karnego, oraz z art. 9 ust. 4 ustawy zgodnie, z którym faktyczne zainicjowanie działań KRK następuje poprzez przesłanie przez sąd pierwszej instancji karty rejestracyjnej dotyczącej skazanego, wraz z informacją o wyłączeniu zamieszczenia jego danych w Rejestrze.

W § 3 wskazano treść zapytania, gwarancją poprawności zapytania jest unikalny numer PESEL, a dodatkowym zabezpieczeniem zestawienie danych imienia i nazwiska z datą i miejscem urodzenia.

W § 4 wskazano treść odpowiedzi na zapytanie. Treść skorelowana jest z art. 7 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy.

W § 5 i § 6 wskazano w sposób ogólny minimalne wymogi dotyczące transmisji zapytań i danych. Taki sposób regulacji ma zapewnić neutralność techniczną rozporządzenia i większą elastyczność do zmieniających się warunków.

W § 7 określono sposób działania w przypadku pojawiających się zmian danych. Obowiązek zainicjowania postępowania polegającego na przekazaniu danych do rejestru sprawców przestępstw na tle seksualnym ciąży na organie właściwym do prowadzenia rejestrów PESEL i Dowodów Osobistych.

W § 8 wskazano sposób działania organów w przypadku braku danych o skazanych w rejestrach PESEL i Dowodów Osobistych. Okoliczność taka może w szczególności wystąpić

w przypadku cudzoziemców skazanych w Polsce lub nieletnich, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy. Zaistnienie takiej okoliczności nie zwalnia organu właściwego dla prowadzenia tych rejestrów od obowiązku monitorowania posiadanych baz danych.

§ 9 rozporządzenia reguluje sytuacje zakończenia postępowań związanych z przekazywaniem danych pomiędzy rejestrami. W ust. 3 uregulowano sytuację w której skazany zmarł, gdyż w pierwszej kolejności informacja ta powinna zostać ujawniona w rejestrze PESEL.

Rozporządzenie jest konieczne do prawidłowego funkcjonowania ustawy dlatego powinno wchodzić w życie w tej samej dacie.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**w sprawie trybu, sposobu i zakresu uzyskiwania i udostępniania informacji z Rejestru
sprawców przestępstw na tle seksualnym oraz sposobu zakładania konta**

Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia ... o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb, sposób i zakres uzyskiwania i udostępniania informacji z Rejestru sprawców przestępstw na tle seksualnym uprawnionym podmiotom oraz sposób zakładania kąta użytkownika.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) użytkownika – rozumie się przez to osobę fizyczną korzystającą z systemu teleinformatycznego;
- 2) koncie instytucjonalnym – rozumie się przez to dane opisujące:
 - a) podmiot niebędący osobą fizyczną,
 - b) osobę fizyczną uprawnioną do składania zapytań na podstawie art. 12 pkt. 1–7 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym,
 - c) użytkowników uprawnionych do korzystania z systemu teleinformatycznego w imieniu podmiotu albo osoby, o których mowa w lit. a i b wraz z zasobami systemu teleinformatycznego przyporządkowanymi do tego podmiotu albo tej osoby;
- 3) identyfikatorze użytkownika – rozumie się przez to unikalny ciąg znaków alfanumerycznych jednoznacznie identyfikujący użytkownika;
- 4) uwierzytelnieniu – rozumie się przez to identyfikację użytkownika na potrzeby uzyskania przez niego, w zakresie posiadanych uprawnień, dostępu do konta użytkownika albo konta instytucjonalnego za pomocą identyfikatora użytkownika oraz hasła;
- 5) rejestrze – rozumie się przez to Rejestr sprawców przestępstw na tle seksualnym o którym mowa w art. 4 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym;

6) Biurze Informacyjnym – rozumie się przez to Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego.

§ 3. 1. Uzyskiwanie i udostępnianie informacji z rejestru następuje, przy wykorzystaniu aplikacji dostępnej utworzonej przez Ministra Sprawiedliwości dostępnej na platformie usług elektronicznych.

2. Uzyskiwanie i udostępnianie informacji z rejestru następuje za pośrednictwem konta instytucjonalnego.

§ 4. 1. Utworzenie konta instytucjonalnego następuje dla:

- 1) sądów;
- 2) jednostek organizacyjnych prokuratury oraz Policji i innych organów uprawnionych do prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawach karnych i karnych skarbowych oraz czynności sprawdzających w sprawach o wykroczenia;
- 3) jednostek organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Celnej i Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
- 4) organów wykonujących orzeczenia w postępowaniu karnym, w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, w sprawach o wykroczenia oraz w sprawach nieletnich;
- 5) organów administracji rządowej, organom samorządu terytorialnego oraz innym organom wykonującym zadania publiczne, w przypadkach kiedy jest to uzasadnione potrzebą wykonania nałożonych na nie zadań, określonych w ustawie;
- 6) pracodawców przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy związanej z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi;
- 7) innych organizatorów lub ich organów statutowych, przed dopuszczeniem osoby do działalności związanej z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi.

2. Utworzenia konta instytucjonalnego podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt. 1–4, następuje po otrzymaniu przez Biuro Informacyjne pisemnego zgłoszenia podpisanego przez osobę uprawnioną do reprezentowania jednostki organizacyjnej.

3. W zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 2, wskazuje się osobę lub osoby uprawnione do zarządzania kontem instytucjonalnym.

4. Utworzenia konta instytucjonalnego podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, dokonuje się po otrzymaniu przez Biuro Informacyjne pisemnego zgłoszenia osoby prawnej

albo jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, lub osoby fizycznej podpisanego przez tę osobę lub osoby uprawnione do reprezentowania danego podmiotu.

5. W zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 4, wskazuje się nazwę oraz sposób reprezentacji osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, a także:

- 1) imię i nazwisko,
- 2) numer PESEL, o ile został nadany,
- 3) adres poczty elektronicznej

– osoby lub osób uprawnionych do reprezentowania danego podmiotu oraz osoby wskazanej jako użytkownik uprawniony do zarządzania kontem instytucjonalnym.

6. Jeżeli zgłoszenie, o którym mowa w ust. 4, nie zawiera danych, o których mowa w ust. 5, lub zostało wniesione przez osoby nieuprawnione, wzywa się do usunięcia braków w terminie 14 dni. Nieusunięcie braków w tym terminie skutkuje pozostawieniem zgłoszenia bez rozpoznania, o czym poucza się w wezwaniu.

§ 5. 1. Uzyskiwanie i udostępnianie informacji z rejestru następuje bezpośrednio w czasie rzeczywistym na podstawie zapytania dotyczącego zindywidualizowanej osoby.

2. W zapytaniu, o którym mowa w ust. 1, wskazuje się:

- 1) imię i nazwisko osoby;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) numer PESEL, a w przypadku jego braku numer paszportu lub innego dokumentu tożsamości;
- 4) podstawę prawną zapytania.

3. Podmioty, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt. 2–4, mogą dokonywać wyszukiwania informacji na podstawie dowolnych danych zawartych w rejestrze.

§ 6. Złożenia zapytania za pośrednictwem konta instytucjonalnego dokonuje się kolejno przez:

- 1) uwierzytelnienie użytkownika, w tym za pomocą identyfikatora użytkownika;
- 2) wypełnienie zapytania;
- 3) opatrzenie zapytania podpisem elektronicznym, w przypadku podmiotów, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 6.

§ 7. Biuro Informacyjne na zapytanie złożone przez podmioty, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt. 1–5, udziela za pośrednictwem konta instytucjonalnego odpowiedzi zawierającej następujące informacje:

- 1) czy osoba której dotyczy zapytanie figuruje w rejestrze;
- 2) dane identyfikujące osobę – nazwisko, w tym także przybrane, imiona, nazwisko rodowe, płeć, datę i miejsce urodzenia, państwo urodzenia, imiona rodziców, obywatelstwo lub obywatelstwa, nazwisko rodowe matki, miejsce zamieszkania;
- 3) oznaczenie organu, który wydał orzeczenie, oraz sygnaturę akt sprawy;
- 4) datę wydania oraz uprawomocnienia się orzeczenia;
- 5) datę i miejsce popełnienia czynu zabronionego, będącego przedmiotem postępowania;
- 6) kwalifikację prawną czynu zabronionego przyjętą w orzeczeniu;
- 7) informację, że pokrzywdzonym był małoletni poniżej lat 15 – w przypadku skazania za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania;
- 8) informację o orzeczonych karach, warunkowym umorzeniu postępowania, środkach karnych, zabezpieczających, wychowawczych, poprawczych, wychowawczo-leczniczych, okresie próby, dozorze kuratora i nałożonych obowiązkach oraz podstawie prawną ich orzeczenia;
- 9) informację o rozpoczęciu, zakończeniu oraz miejscu wykonywania kar pozbawienia wolności, aresztu wojskowego i aresztu;
- 10) informację o odroczeniu i przerwie wykonania kary pozbawienia wolności;
- 11) informację o warunkowym zwolnieniu i odwołaniu takiego zwolnienia;
- 12) fotografię, wzrost w centymetrach oraz kolor oczu skazanego;
- 13) aktualne adresy zameldowania skazanego na pobyt stały;
- 14) faktyczny adres pobytu skazanego uzyskany od właściwej jednostki organizacyjnej Policji.

§ 8. Biuro Informacyjne na zapytanie złożone przez podmioty, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt. 6, udziela za pośrednictwem konta instytucjonalnego odpowiedzi czy osoba, której dotyczy zapytanie figuruje w rejestrze.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie realizuje upoważnienie zawarte w art. 14 ust. 2 ustawy z dnia ... o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym.

W przepisach ogólnych tj. w §§ 1 i 2 określono odpowiednio zakres przedmiotowy aktu i słowniczek podstawowych terminów. Zakres pojęciowy jest zbliżony do tego którym posłużono się w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie trybu udzielania z Krajowego Rejestru Karnego informacji o osobach oraz o podmiotach zbiorowych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, ze względu na bardzo zbliżony mechanizm udostępniania danych.

W § 3 następuje doprecyzowanie ogólnej dyrektywy określonej w art. 14 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym, iż udostępnianie danych następuje przez system teleinformatyczny Ministra Sprawiedliwości. Doświadczenia wskazują, że najbardziej skutecznym a jednocześnie najmniej kosztownym sposobem udostępniania danych w stosunku do tak szerokiej grupy podmiotów jest wykorzystanie platformy usług elektronicznych dostępnych on-line. Konieczne jest jednak ze względu na bezpieczeństwo danych zapewnienie właściwego sposobu uwierzytelniania użytkowników. Tego rodzaju rozwiązanie nie wymaga dużych nakładów finansowych i nie ulega technicznej dezaktualizacji.

Rozwiązanie takie z powodzeniem jest wykorzystywane obecnie do udostępniania równie wrażliwych danych z Krajowego Rejestru Karnego. Uwierzytelnianie użytkowników następuje przez zindywidualizowane konto instytucjonalne i przez identyfikator użytkownika, a więc w każdym przypadku osobę fizyczną, która została upoważniona do administrowania systemu w ramach swojej organizacji. § 4 określa szczegółowy sposób tworzenia kont instytucjonalnych, przy założeniu, że wyższy poziom zaufania występuje w stosunku do użytkowników reprezentujących organy administracyjne.

W § 5 określono zasadę zindywidualizowanego zapytania o osobę uniemożliwiając tym samym przeszukiwanie blokowe rejestru. Wyjątkiem są organy prowadzące postępowania karne, które ze względu na specyfikę wykonywanych czynności muszą dysponować szerszą możliwością dokonywania wyszukiwania.

W § 6 określono poszczególne czynności poprzedzające uzyskanie danych z rejestru, w stosunku do podmiotów nie administracyjnych wprowadzono dodatkowo zabezpieczenie w postaci podpisu elektronicznego.

W § 7 określono zakres przekazywanych danych, kierując się założeniem, że do wykonania zadań publicznych określonych przez ustawę konieczne jest szerokie udostępnienie informacji, natomiast dla oceny kandydata przy zatrudniania przez pracodawcę lub organizatora wystarczająca jest informacja o wystąpieniu przeszkody w zatrudnieniu.

Rozporządzenie jest niezbędne do prawidłowego wykonania ustawy dlatego powinno wejść w życie w tym samym momencie.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

w sprawie szczegółowych zasad i sposobu przetwarzania oraz przekazywania danych osobowych zgromadzonych w zbiorach Rejestru sprawców przestępstw na tle seksualnym do celów statystycznych oraz badań naukowych

Na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia ... o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. poz. ...), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dane o osobach zgromadzone w zbiorach Rejestru sprawców przestępstw na tle seksualnym, zwane dalej „danymi”, udostępnia się do celów statystycznych komórce organizacyjnej Ministerstwa Sprawiedliwości, która w zakresie wymiaru sprawiedliwości prowadzi statystykę publiczną w rozumieniu ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 591, z późn. zm.¹⁾).

2. Dane są przekazywane do opracowania podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, w postaci dokumentu elektronicznego zawierającego informacje niezbędne do wykonania badań statystycznych określonych w programie badań statystycznych statystyki publicznej ustalonym na podstawie art. 18 ustawy, o której mowa w ust. 1.

3. Dane do celów statystycznych przekazuje się w terminie określonym w programie badań statystycznych statystyki publicznej.

§ 2. Dokument, o którym mowa w § 1 ust. 2, przed przekazaniem do celów statystycznych podlega kontroli pod względem kompletności i jakości. Kontrolę przeprowadza osoba upoważniona przez Ministra Sprawiedliwości.

§ 3. 1. Dane mogą być udostępniane do badań naukowych osobom fizycznym i jednostkom wyłącznie za zgodą Ministra Sprawiedliwości. Dane udostępnia się na pisemny i umotywowany wniosek. W uzasadnionych przypadkach udostępnia się dane pozbawione informacji identyfikujących osobę.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 2, 2014 r. poz. 1161 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 855, 1240 i 1893.

2. Udzielenie zgody, o której mowa w ust. 1, Minister Sprawiedliwości może uzależnić od:

- 1) uzupełnienia wniosku o informacje umożliwiające wyszukanie w zbiorze żądanych danych oraz o informacje o ich zakresie i przeznaczeniu;
- 2) opinii podmiotu zatrudniającego wnioskującą osobę lub opinii jednostki nadrzędnej nad wnioskującym podmiotem – w zakresie uzasadnionej potrzeby posiadania przez wnioskodawcę danych, o których udostępnienie wystąpił.
3. Odmowa udostępnienia danych, o których mowa w ust. 1, wymaga uzasadnienia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie realizuje upoważnienie zawarte w art. 17 ust. 4 ustawy z dnia ... o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym.

Niniejsze rozporządzenie opiera się na analogicznych rozwiązaniach zastosowanych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 lipca 2015 r. w sprawie szczegółowych zasad i sposobu przetwarzania oraz przekazywania danych osobowych zgromadzonych w zbiorach Krajowego Rejestru Karnego do celów statystycznych oraz badań naukowych (Dz. U. poz. 984)

Zasadne jest aby rozporządzenie weszło w życie wraz z wejściem w życie ustawy.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia

w sprawie sposobu prowadzenia policyjnej mapy zagrożeń przestępstwami na tle seksualnym i trybu jej aktualizacji

Na podstawie art. 21o ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2015 r. poz. 355, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób prowadzenia policyjnej mapy zagrożeń przestępstwami na tle seksualnym, zwanej dalej „mapą zagrożeń”;
- 2) tryb aktualizacji mapy zagrożeń.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) mapie zagrożeń – rozumie się przez to policyjną mapę zagrożeń przestępstwami na tle seksualnym, zawierającą aktualne informacje o miejscach szczególnego zagrożenia przestępstwami przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, wymienionymi w rozdziale XXV Kodeksu karnego;
- 2) Rejestrze sprawców na tle seksualnym – rozumie się przez to Rejestr, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym;
- 3) skazanych – rozumie się przez to osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia ... o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym.

§ 3. Mapę zagrożeń prowadzi Komendant Główny Policji. Realizację zadań związanych z prowadzeniem mapy zagrożeń zapewnia wchodzące w skład Komendy Głównej Policji Biuro Łączności i Informatyki, zwane dalej „biurem”.

§ 4. 1. Do zadań biura należy:

- 1) pozyskiwanie danych o:
 - a) miejscach popełnienia przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, wymienionych w rozdziale XXV Kodeksu karnego,

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 529, 1045, 1066, 1217, 1268, 1890, 2023 i 2281.

- b) aktualnych adresach zameldowania skazanych na pobyt stały lub czasowy oraz ich faktycznych miejscach pobytu;
- 2) zamieszczanie danych, o których mowa w pkt. 1, w mapie zagrożeń;
- 3) przetwarzanie, aktualizowanie i usuwanie danych, o których mowa w ust. 1.

§ 5. Mapa zagrożeń zawiera następujące informacje:

- 1) miejsca popełnienia przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, wymienione w rozdziale XXV Kodeksu karnego za okres ostatnich 24 miesięcy,
- 2) faktyczne miejsca pobytu skazanych figurujących w Rejestrze sprawców na tle seksualnym

– ograniczone do wskazania nazw ulic, a w przypadku ich braku – do nazw miejscowości.

§ 6. Informacje, o których mowa w § 4 pkt 1, są aktualizowane co dwa tygodnie, na podstawie danych uzyskanych przez biuro z policyjnych baz danych, Krajowego Rejestru Karnego i Rejestru przestępców na tle seksualnym.

§ 7. Informacje, o których mowa w § 4 pkt 2, są aktualizowane niezwłocznie, na podstawie danych uzyskanych przez biuro z policyjnych baz danych, Krajowego Rejestru Karnego i Rejestru przestępców na tle seksualnym.

§ 8. W razie konieczności biuro może pozyskiwać informacje, o których mowa w § 4 także w inny sposób, określony odrębnymi przepisami.

§ 9. Mapa zagrożeń udostępniona do wiadomości publicznej przez publikację na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Komendy Głównej Policji umożliwia wyszukanie informacji m.in. poprzez wskazanie nazwy miejscowości, kodu pocztowego lub nazwy ulicy.

§ 10. Biuro usuwa informacje z mapy zagrożeń niezwłocznie po ich usunięciu z policyjnych baz danych, Krajowego Rejestru Karnego lub Rejestru przestępców na tle seksualnym

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie sposobu prowadzenia policyjnej mapy zagrożeń przestępstwami na tle seksualnym i trybu jej aktualizacji stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 21o ust. 3 znowelizowanej ustawy o Policji.

W § 1 zgodnie z § 125 Zasad techniki prawodawczej umieszczony został ogólny opis przedmiotu rozporządzenia.

W § 2 stanowi słowniczek pojęć używanych w rozporządzeniu.

W § 3 wskazano podmiot odpowiedzialny za prowadzenie mapy zagrożeń.

W § 4 określono zadania podmiotu prowadzącego mapę zagrożeń.

W § 5 wskazano, jakie dokładnie informacje będzie zawierała mapa zagrożeń.

W § 6, 7 i 8 określono sposób i tryb pozyskiwania, aktualizacji informacji stanowiących podstawę do zamieszczenia na mapie zagrożeń oraz określono bazy danych, skąd informacje będą pochodzić.

W § 9 określono funkcjonalność mapy zagrożeń ze strony potencjalnego użytkownika zewnętrznego poprzez określenie kluczowych sposobów zapoznania się z aktualnymi informacjami o miejscach szczególnego zagrożenia przestępstwami na tle seksualnym.

W § 10 wskazano, kiedy informacje z mapy zagrożeń podlegają usunięciu.

Rozporządzenie jest konieczne do prawidłowego funkcjonowania mapy zagrożeń dlatego powinno wchodzić w życie w tej samej dacie, co przepisy ustawowe powołujące mapę zagrożeń przestępstwami na tle seksualnym.